Nr 40
15e JAARGANG
10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Ons volledig tekenverhaal :

DIOGENES

op blz. 40

L. & F. FUNCKEN

IK HOUD VAN DIEREN !

Op 4 oktober werd het feest gevierd van de H. Franciscus van Assisië, de grote dierenvriend. Zoals ieder jaar werden op die dag de dieren gezegend. Het is een zeer mooi gebruik, dat in vele streken van Noord en Zuid nog levendig is. Huisdieren zoals een pienter kanarievogeltje, een fiere kat en een trouwe hond worden mee naar de kerk genomen om er door de priester gezegend te worden. De mensen bidden op die dag voor de H. Franciscus van Assisië, die vreedzaam en zacht was en tot de dieren sprak zoals tot de mensen.

Wij houden van de H. Franciscus en van alle dieren, wij houden van de hond, van de kat, van de kanarie, van het paard en wij houden ook van alle dieren die vrij in de natuur leven. Wij eerbiedigen de natuur en richten op onze wandelingen nooit moedwillig schade aan.

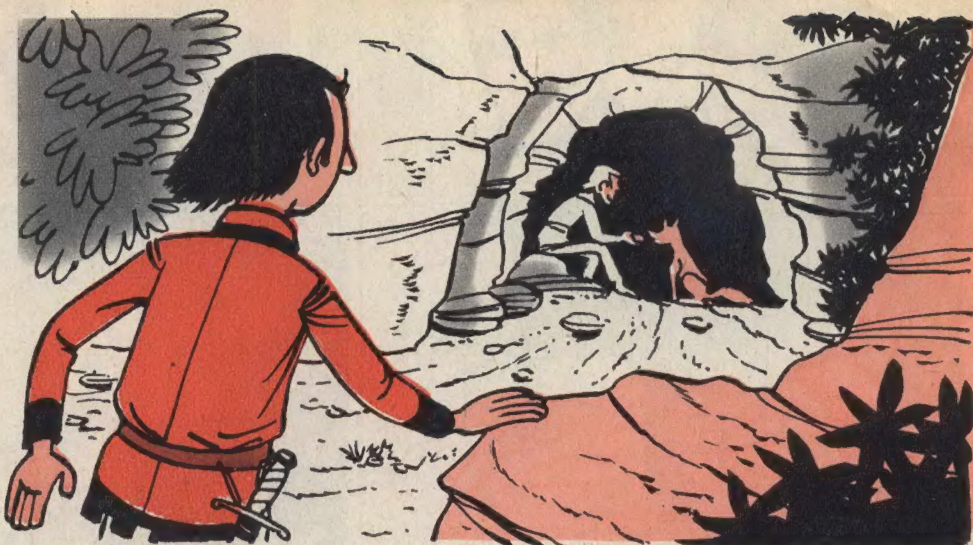
In verband met het feest van de grote dierenvriend, willen we nog even Bernard Shaw citeren. Hij zei : « De mens is beschaafd in de mate waarin hij de kat verstaat ! ».

Kuifje

EEN PRAATJE OVER HEILIGEN EN DIEREN

OP 4 oktober werd dus het feest gevierd van de H. Franciscus van Assisië, die goed was voor de mensen en voor de dieren. Hij predikte voor de vogels en hij maakte de bloeddorstige wolf van Gubbio zo zacht als een lammetje. Minder gekend is het feit dat de H. Franciscus ook een dichter was en de « Zonnehymne » schreef. Franciscus was niet de enige heilige die vriendschap had gesloten met de dieren.

HET VARKEN VAN DE H. ANTONIUS

In de XIVᵉ eeuw deed Antonius abt of Antonius de kluizenaar boete in de woestijn. De koning van Catalonië ging hem opzoeken en vroeg hem om zijn echtgenote, de koningin, van de duivel te verlossen. De H. Antonius ging naar Spanje en hij slaagde er in de koningin van haar vijand te verlossen. En terwijl hij nog in het paleis verbleef, drong er een zeug binnen en legde een van haar biggetjes voor de voeten van de heilige man. Dat biggetje was blind en de zeug kreunde alsof zij Antonius smeekte het biggetje te genezen. De goede heilige bad en zijn wens werd verhoord. Het biggetje kon zien en uit dankbaarheid volgde het zijn redder op de voet. Zelfs toen de H. Antonius terugkeerde naar de woestijn, ging het biggetje mee en het is daarom dat hij steeds wordt afgebeeld met een biggetje. Sint Antonius is de patroon van de varkensslachters en wordt aangeroepen voor het vee en de landvruchten.

DE H. HUBERTUS EN HET HERT

Hubertus was een hoveling van Pepijn van Herstal. Hij geloofde aan God noch gebod en was een hartstochtelijk jager. Op goede vrijdag van het jaar 705 ging hij als naar gewoonte jagen. Hij had een prachtig hert opgemerkt en achtervolgde het zonder verpozen. Het dier, dat sneeuwwit was, keerde zich eensklaps om en in het gewei zag Hubertus een gouden kruis schitteren. De edelman viel op de knieën en toen hoorde hij een stem die zei :

— Hubertus, hoe lang zult ge me nog vervolgen ? Pas op dat ge door uw brutale passie de hemel niet verliest !

— He ! stamelde de jager, wat moet ik doen ?

— Ga naar Maastricht, naar mijn dienaar Lambertus. Hij zal zeggen wat ge doen moet.

Hubertus bekeerde zich. Hij werd later bisschop. Wanneer men hem als bisschop afbeeldt, dan draagt hij een gesloten boek en op dat boek een klein hert met een kruis tussen het gewei. In de kunst knielt de H. Hubertus ook vaak in jachtgewaad voor het door hem achtervolgde hert. In België wordt hij aangeroepen tegen de hondsdolheid.

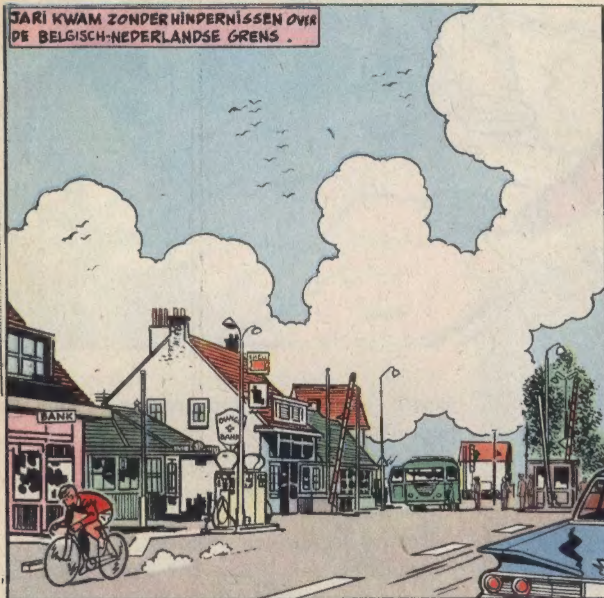
SINT ROCHUS EN ZIJN HOND

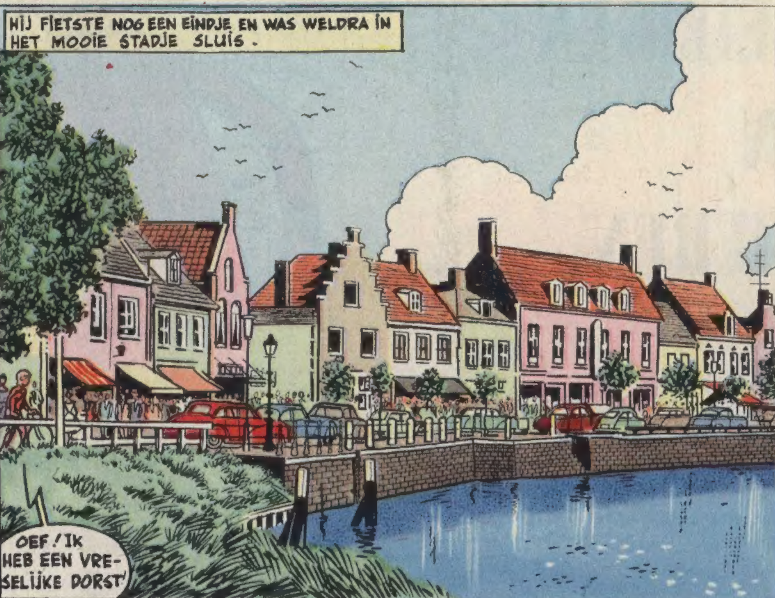
Rochus leefde van 1295 tot 1327. Op een pelgrimsreis naar Rome ontmoette hij mensen die aan de pest leden. De pest was een van de vreselijkste plagen van de Middeleeuwen. Hij verzorgde de pestlijders en meer dan eens kon hij ze op wonderbare wijze genezen. Te Piacenza werd hij zelf aangetast en bij zijn terugkeer in Montpellier (zijn geboortestad) werd hij verbannen. Hij moest onderdak zoeken in een grot in de naburige wouden en had niets te eten. Niet ver van daar stond het kasteel van de heer Gothard, een groot jager. Gothard zag dat een van zijn honden iedere morgen een brood uit de keuken gapte en daarmee het bos inrende. Gothard volgde zijn hond en hij zag dat het dier het brood aan de voeten van een kluizenaar lei, die met wonden was bedekt. Het was Rochus. Deze dankte de hond, streelde hem en gaf hem de helft van het brood. Gothard was diep ontroerd toen hij zag dat de honden goedhartiger waren dan de mensen. Hij nam de zieke meer naar zijn kasteel en verzorgde hem. Rochus genas en Gothard bekeerde zich.

JARI en

Jari logeert in Het Zoute om er een film te draaien.

het PLAN Z

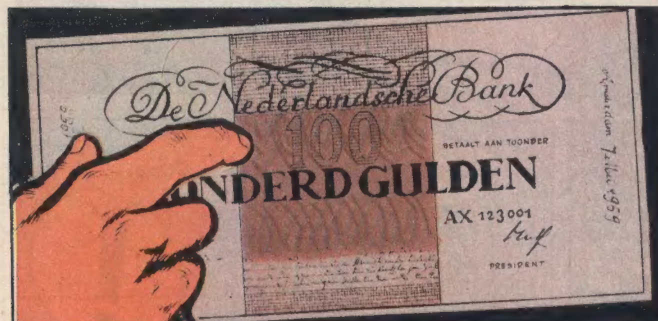
DOOR RAYMOND REDING

Op een mooie namiddag fietst hij naar Sluis toe...

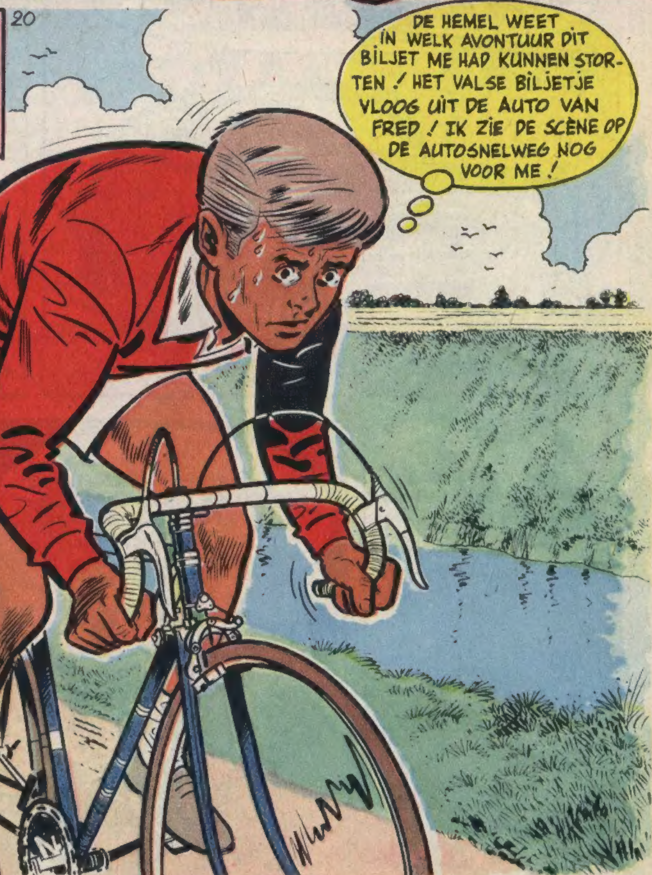

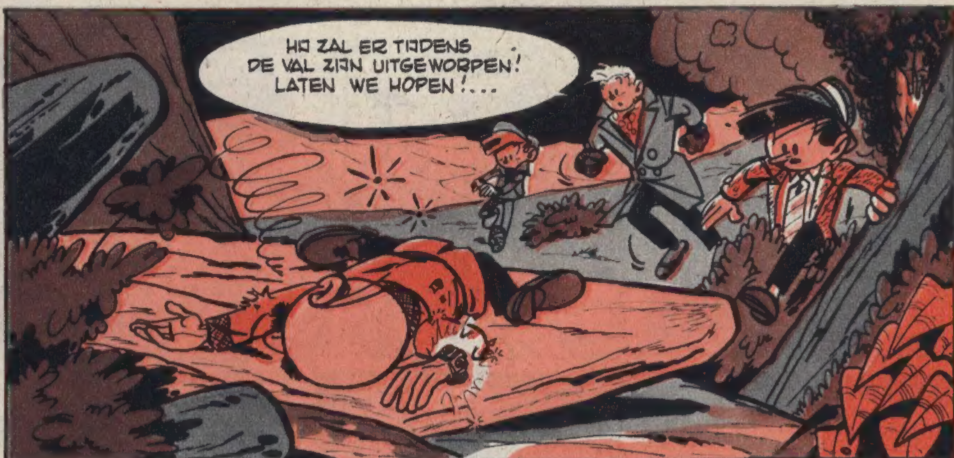

(Wordt voortgezet.)

ROCK DERBY IN De POPPEN

Colossus is gevlucht met de kostbare armband van Costar-Impec.

DIEVEN

r komt hij niet, hij rijdt met zijn auto in een ravijn...

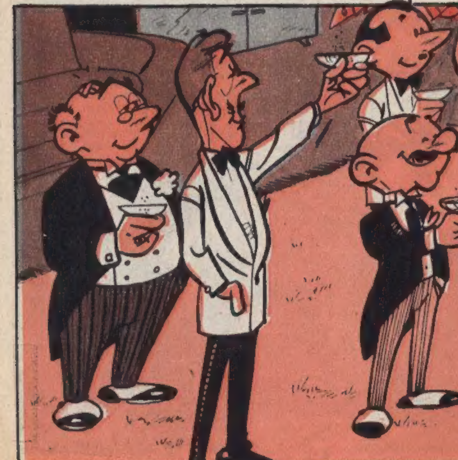

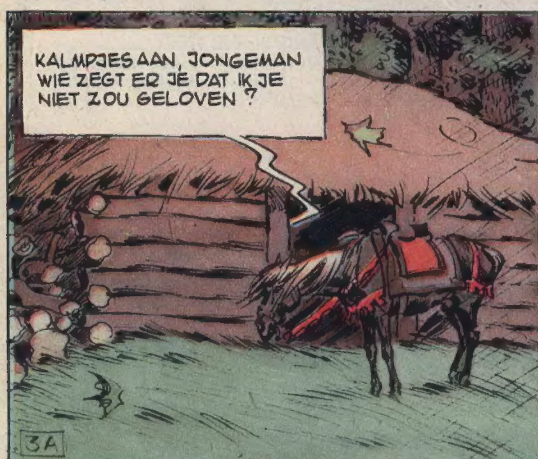
De Zilveren Vlam

Door Paul Cuvelier

Koenraad scheidde twee jongens die met elkaar vechtten. Een van de twee is een geheimzinnige knaap...

(Wordt voortgezet.)

DE DUIVELSE VALSTRIK

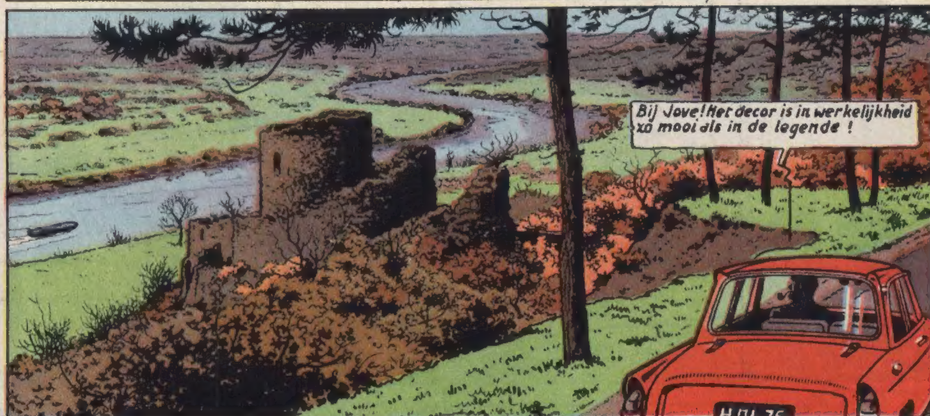
DOOR EDGAR P. JACOBS

Prof Miloch, vroegere tegenstrever van Mortimer, heeft aan deze laatste een belangrijk wetenschappelijk geheim nagelaten. Mortimer rijdt naar La Roche-Guyon om bezit te nemen van zijn erfenis...

TWEE UREN LATER BEVINDT MORTIMER, DIE DE SCHILDERACHTIGE ROUTE DES CRÊTES HEEFT GENOMEN, ZICH OP ENKELE KILOMETER VAN LA ROCHE-GUYON. TERWIJL HIJ RIJDT, DENKT HIJ AAN DE OVERLEDEN PROFESSOR MILOCH . . .

EENSKLAPS ZIET HIJ AAN DE HORIZON DE VALLEI VAN DE SEINE . IN DE VERTE DE BEROEMDE BOCHT VAN DE STROOM , EN VOORAAN TUSSEN DE HERFSTBLADEREN DE TOREN VAN LA ROCHE - GUYON . . .

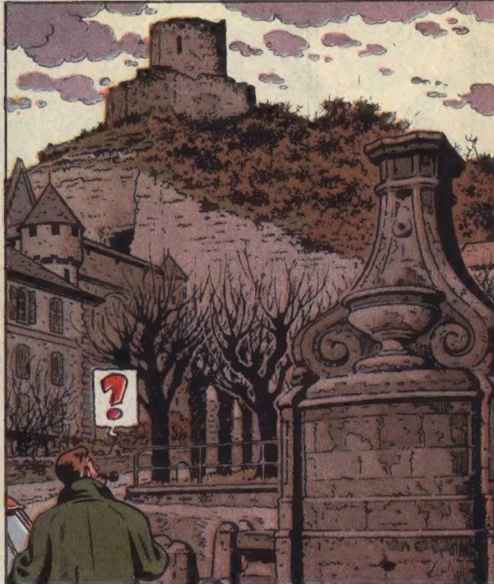

MORTIMER VRAAGT ZICH AF WAAROM DE POSTBODE ZO VREEMD DEED. HIJ VOLGT DE KRONKELIGE WEG DIE AFDAALT NAAR HET DORP . . .

HET IS DONKER GEWORDEN . DE WARME ZON HEEFT PLAATS GEMAAKT VOOR EEN VOCHTIGE IJSKOUDE NEVEL . MORTIMER STOPT OP HET DORPSPLEIN EN IS VERBAASD OMDAT ER GEEN MENS TE ZIEN IS . . .

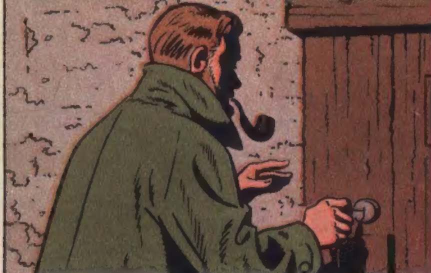
HIJ LAAT ZIJN WAGEN AAN DE VOET VAN HET KASTEEL STAAN EN LOOPT DE HELLING NAAR DE KERK OP. NIETS HERINNERT HIER AAN DE VROLIJKE STEMMING VAN HET MOOI SEIZOEN, IN DE REISGIDS BESCHREVEN. DE STEGEN ZIJN VERLATEN . . .

HIJ KOMT OP HET KERKPLEIN EN ZIET BENEDEN AAN HET EINDE VAN EEN LANGE TRAP MET UITGESNEDEN TREDEN EEN LAAG HUIS MET GESLOTEN BLINDEN . IN DE GEVEL PRIJKT ER EEN BEELD . . .

ONDER DE INDRUK VAN DE DOODSE STEMMING DIE ER OVERAL HEERST, NADERT MORTIMER DE DEUR, BREEKT HET ZEGEL EN DRAAIT HET SLOT OPEN...

OP DE DONKERE DREMPEL BLIJFT HIJ STAAN. EEN MUFFE GEUR DRINGT HEM IN DE NEUS . . .

(Wordt voortgezet.)

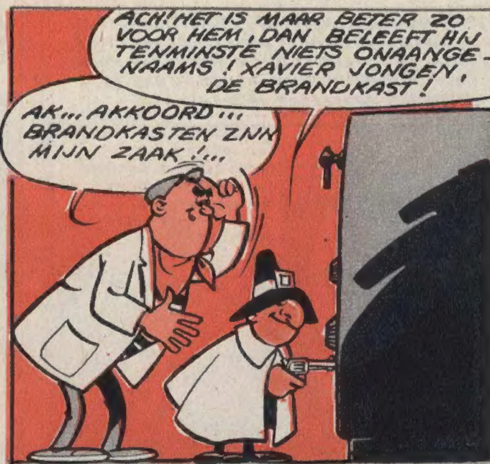
TEKST: E. AIDANS

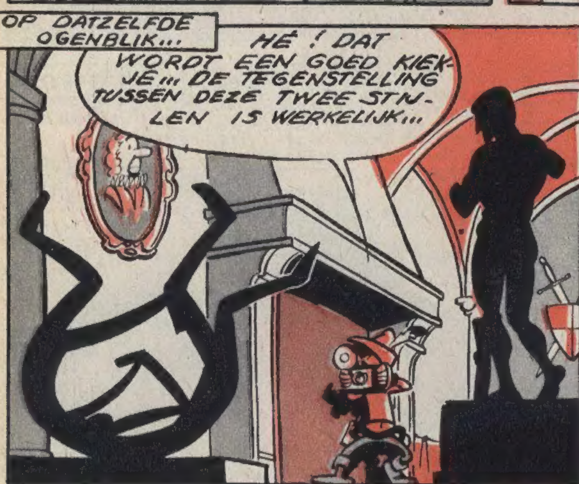
Bob Binn

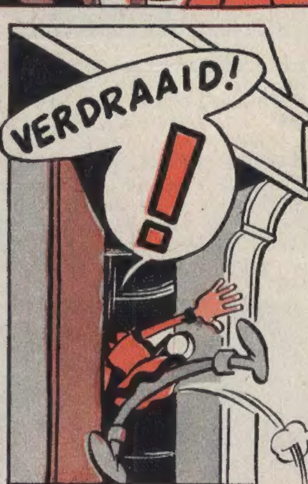
Archibald Mac Haron geeft een gemaskerd bal. Terwij

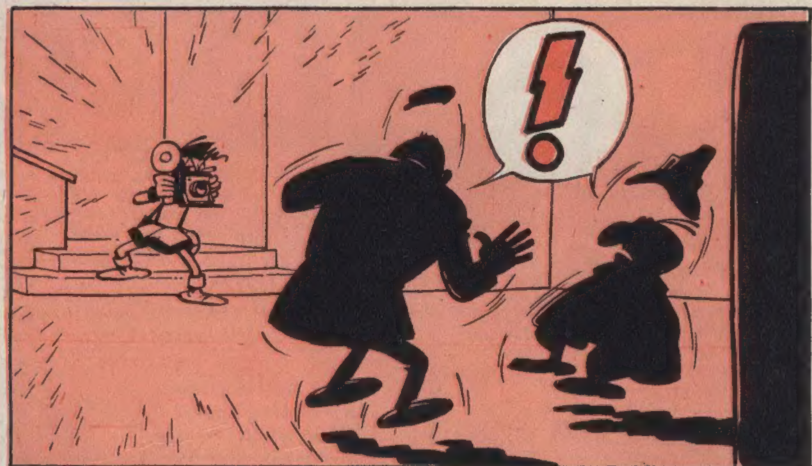

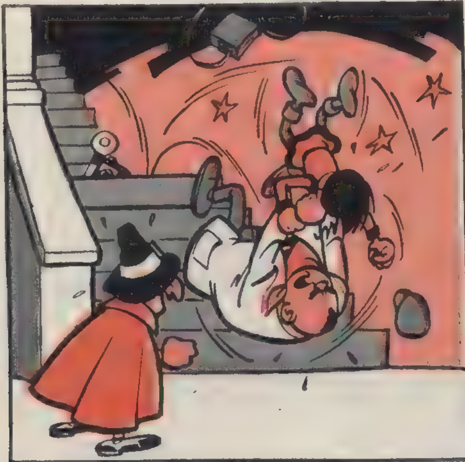

tegen X Y Z!!!

TEKENINGEN: A. DUCHÂTEAU.

Iedereen danst, dringen dieven het kasteel binnen...

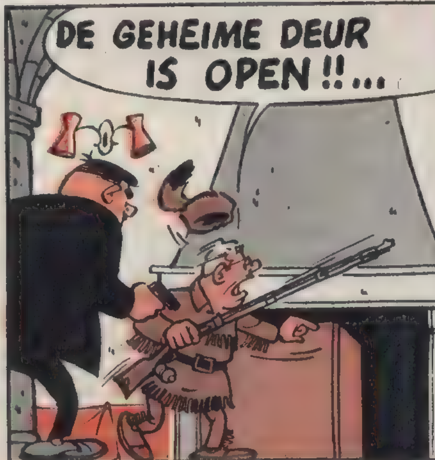

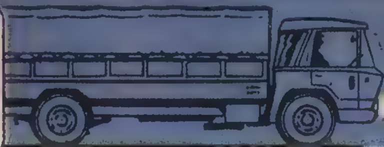

(Wordt voortgezet.)

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

TOCHT DOO

De witte Jaguar .waarmee de chef van een bende wapensmokkelaar

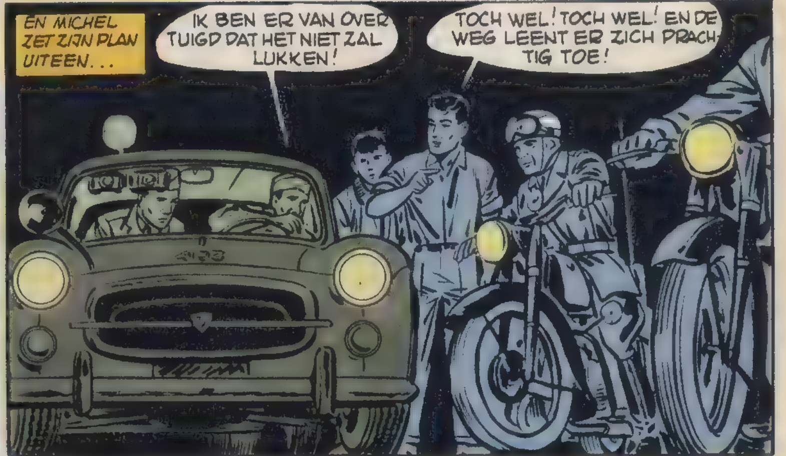
Je leeft mee met de avonturen van Michel Vaillant en daarom le

R DE NACHT

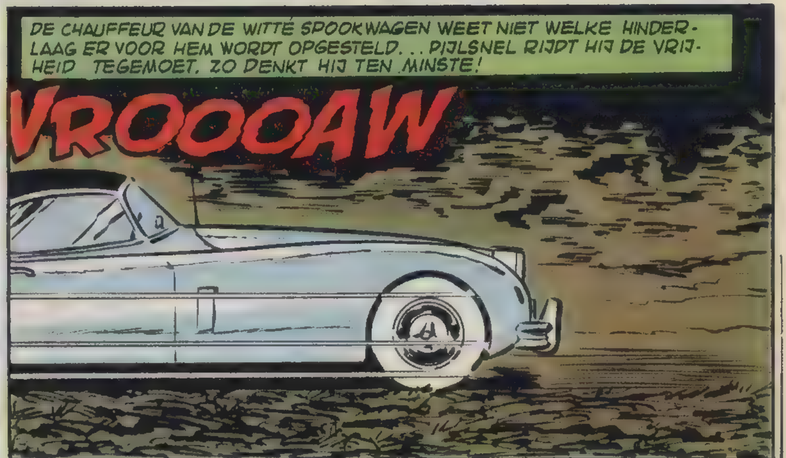

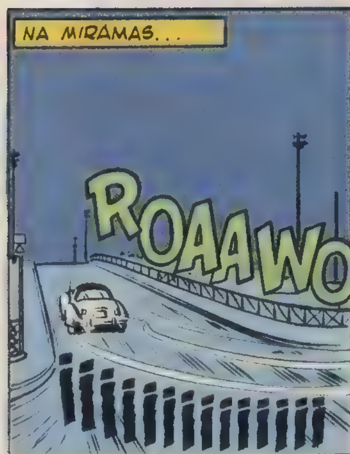
is gevlucht, wordt stilaan maar zeker omsingeld door de politie...

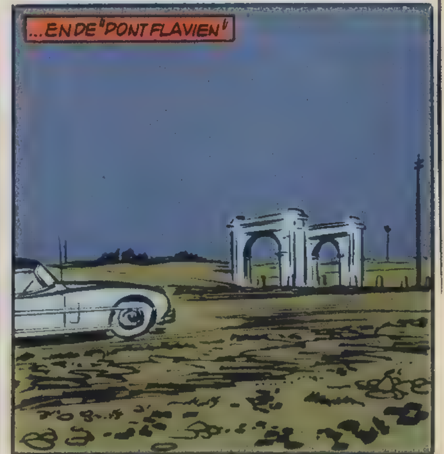

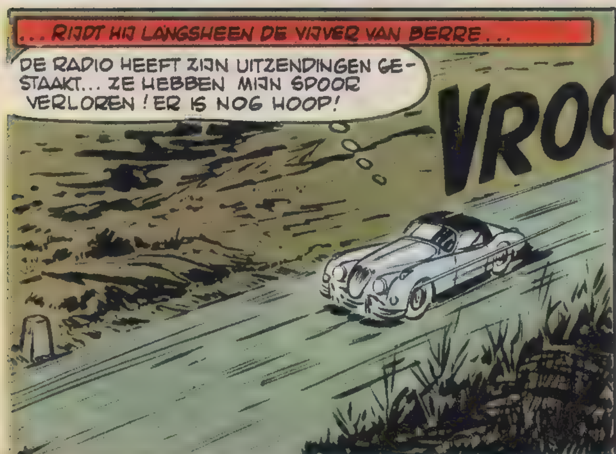

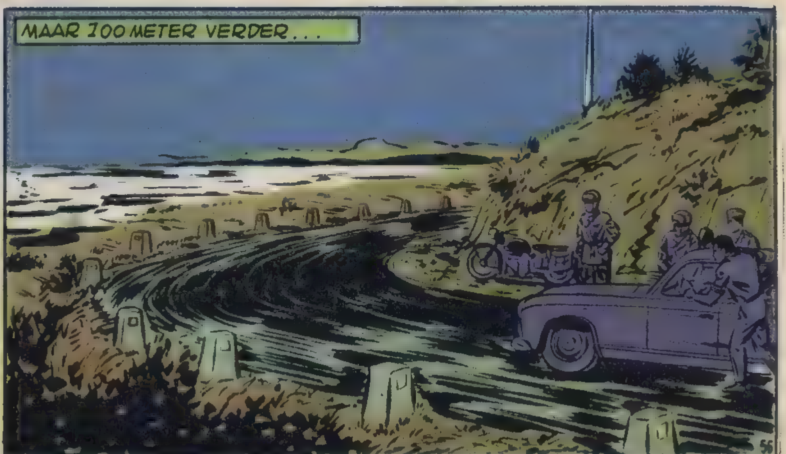

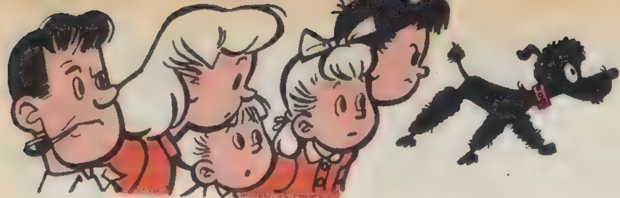

je het prachtig album van Jean Graton : DE GROTE MATCH

(Wordt voortgezet.)

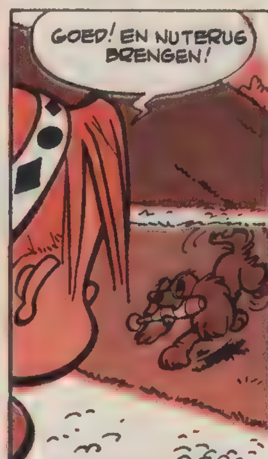
Plannen

Een man wordt door Mathias, de spion, afgeranseld. Mijnheer Pieter

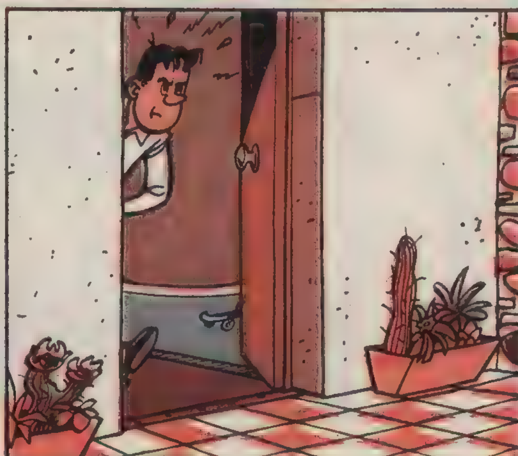

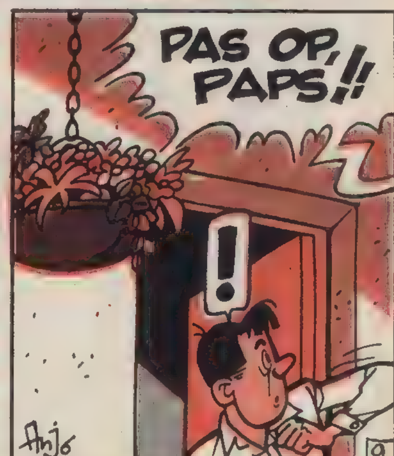

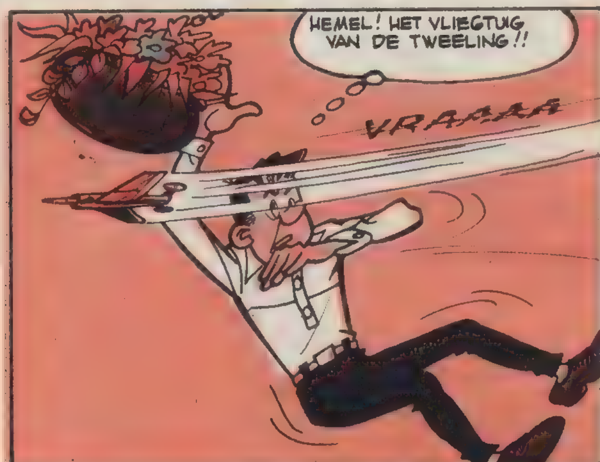
jacht

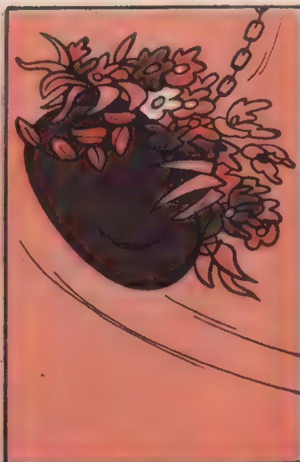
EEN AVONTUUR VAN DE FAMILIE PIETERSEN

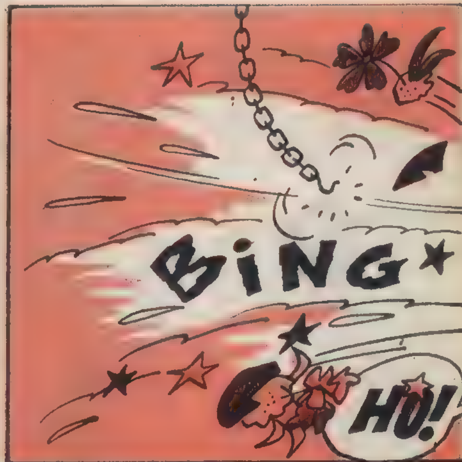
DOOR Anjo

...komt tussenbeide en neemt zijn nieuwe vriend mee naar huis...

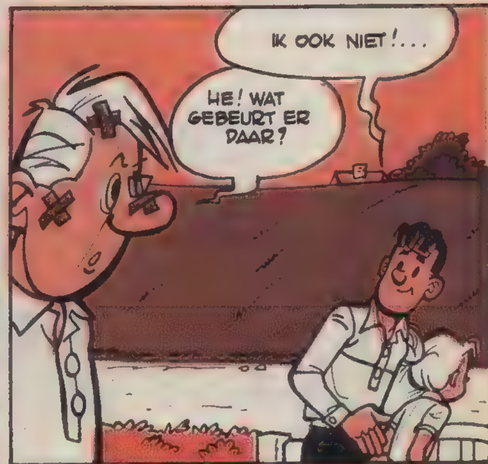

(Wordt voortgezet.)

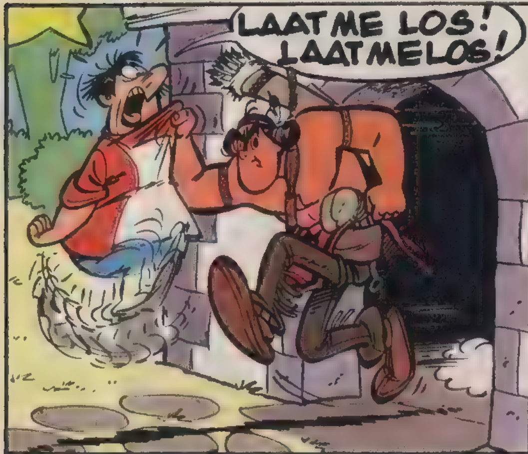

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

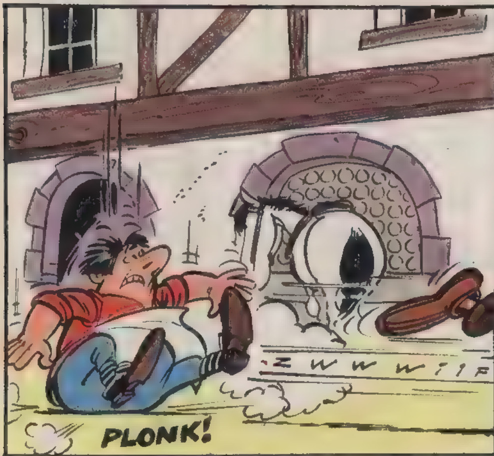
HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

TEKENINGEN: AL. UDERZO — TEKST: R. GOSCINNY

Hompa-Pa is vast besloten de man in te halen die de geheime boodschap van de koning heeft gestolen.

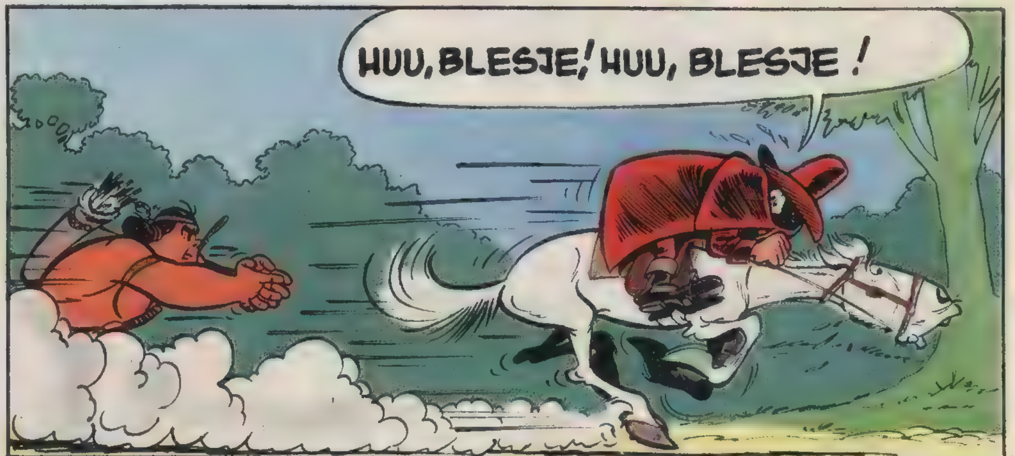

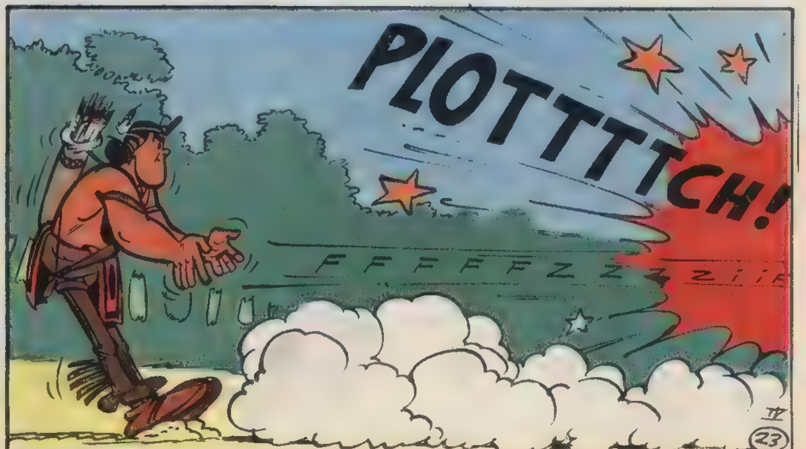

(Wordt voortgezet.)

De huizen van Coïmbra maken deel uit van een miniatuurwereld waar alles kleurrijk en gezellig is. Een droomdecor waar de kinderlijke fantasie zich ten volle kan uiten.

VERBODEN VOOR VOLWASSENEN

COÏMBRA

INDIEN men je geblinddoekt naar Coïmbra in Portugal bracht, en daar ineens het doek van je ogen wegnam, dan zou je stomverbaasd en ongelovig blijven staan, te midden van een sprookjesachtig droomdorpje. Want, tussen bomen en bloemen staan beeldig geschilderde huizen in miniatuur. Een man van middelmatige lengte zou tegen de daken van de villa's kunnen leunen en het zou een volwassene heel wat moeite kosten om in zo'n huisje binnen te kruipen. Met andere woorden... « Verboden voor grote mensen ».

VERVOLG OP BLZ. 20.

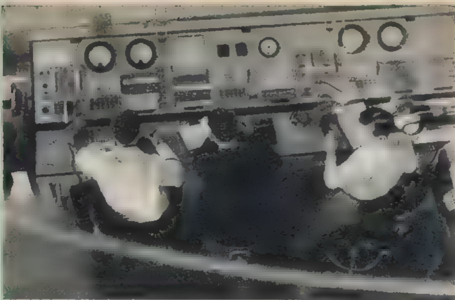
RELAIS LUCHT-LAND

PARIJS BRUSSEL AMSTERDAM

EEN vliegtuig zou in vogelvlucht van de ene stad naar de andere kunnen vliegen, d.w.z. in rechte lijn, maar toch gebeurt het niet. Zouden de piloten niet weten dat de kortste afstand tussen twee punten de rechte lijn is ? Zij weten dit maar al te goed, maar ieder vliegtuig moet een vooraf uitgestippelde weg volgen. Het vliegt niet om het even hoe, het vliegt van de ene radiobaken naar de andere in welbepaalde gangen die men luchtlanen zou kunnen noemen. Het is dank zij het systeem van radiobakens en luchtlanen, dat een vliegtuig veilig kan vliegen.

Een radiobaken is een radiozendstation, dat op een vaste golflengte een vastgesteld codesignaal uitzendt. Om dit duidelijker te maken en om je uit te leggen hoe het vliegtuig regelmatig met het land is verbonden, zullen wij een vliegtuig volgen op een bekende vliegroute : Parijs-Brussel-Amsterdam.

Binnenzicht van de verkeerstoren van Orly. De technici houden per radio kontakt met de vliegtuigen die zich in de naderingszone bevinden.

De grote landingsbaan van Brussel Nationaal is 4 km lang. Lichtbakens duiden de baan zeer duidelijk aan.

9 u. 30 - De gezagvoerder van de D.C.7, aangeduid voor de lijn Parijs-Brussel-Amsterdam keert van de briefing (controledienst) weer en maakt zich klaar om op te stijgen. Hij heeft zijn vliegplan reeds ingevuld. Daarin geeft hij aan de verkeerstoren alle inlichtingen die verband houden met zijn reis. De gezagvoerder van een vliegtuig krijgt inzage van het weerbericht, hij weet welke stromingen hij op vlieghoogte en langs zijn vliegroute mag verwachten. Hij wordt op de hoogte gebracht van de radiofrequenties die zijn vlucht kunnen beinvloeden of wijzigen. Bovendien krijgt hij eventueel speciale richtlijnen die hij moet volgen in de luchthaven waar hij zal landen. Het vliegplan is opgesteld in het Engels, de voertaal in de luchtvaart. Leer dus Engels wil je later piloot worden!

10 u. 00 - Het vliegtuig taxiet naar de startbaan, nadat het van de verkeerstoren de toelating kreeg. Dan volgt de cockpit-check, d.w.z. dat de piloot de motoren inschakelt en de instrumenten nakijkt om te zien of alles wel in orde is. Dan vraagt hij de toelating om zich in de juiste positie te brengen en op te stijgen. Na het opstijgen richt het vliegtuig zich naar de radiobaken P.O. (.--. ---) en volgt deze « klanklijn » uitsluitend op morsesignalen.

10 u. 04 - Het toestel vliegt over de radiobaken P.O., verlaat de controle van de luchthaven en komt dan in de naderingscontrole. De naderingscontrole loodst het vliegtuig doorheen het drukke verkeer, d.w.z. dat het vliegtuig veilig geleid wordt door de zones en op vlieghoogten die vrij zijn van verkeer.

10 u. 10 - Het vliegtuig vliegt boven de tweede radiobaken, met als kenteken P.N. (.--. -.). Het is thans op een hoogte van 5.000 voet (1 voet = 30,48 cm) en gaat nu in zijn vlieglijn, d.w.z. dat het de bepaalde hoogte heeft bereikt evenals zijn kruissnelheid. De piloot neemt nu kontakt met een derde controledienst, die van de airways (luchtlijnen).

10 u. 21 - De D.C.7 vliegt over radiobaken C.I. Cambrai (-.-. ..). Bij iedere radiobaken op zijn vlieglijn is de piloot verplicht de aanwezigheid van het toestel op die plaats te signaleren.

10 u. 25 - Het toestel vliegt over de Frans-Belgische grens. Het komt thans uit de streek die door Parijs gecontroleerd wordt en neemt kontakt met de verkeerstoren van Brussel Nationaal. Het geeft het uur aan waarop het — naar alle waarschijnlijkheid — boven de volgende radiobaken zal vliegen, evenals zijn hoogte en uur waarop het normaal in Brussel moet landen. De Airways-Controle geeft het toestel de toelating zijn vlucht voort te zetten. Het geeft eveneens de weg aan die het moet volgen en de hoogte die het moet eerbiedigen.

10 u. 29 - Het toestel vliegt over de radiobaken van Silly. De verkeerstoren van Brussel Nationaal bepaalt het uur en de plaats waarop de piloot mag aanvangen te dalen met het oog op de landing.

10 u. 33 - De D.C.7 vliegt over de radiobaken Dender en de piloot begint te dalen. Ingeval het slecht weer is, moet het vliegtuig boven de radiobaken cirkelen tot op het ogenblik dat het zijn « landingsnummer » ontvangt, m.a.w. het moet zijn beurt afwachten.

10 u. 37 - Het toestel vliegt boven de laatste radiobaken O.N.B. (--- -. -...) van Haren-Brussel, die uitzendt op een golflengte van 520 kilohertz. Het is mogelijk dit signaal te beluisteren op je radio, middengolf, helemaal op het einde van de wijzerplaat. De gezagvoerder van het toestel ontvangt nu de laatste instructies van de verkeerstoren.

10 u. 39 - Het vliegtuig neemt nogmaals kontakt met de verkeerstoren van Brussel Nationaal om inlichtingen en richtlijnen te krijgen betreffende de evolutie van de toestellen op de grond. De gezagvoerder moet de regelingen die op de luchthavens van kracht zijn — en die van de ene tot de andere kunnen verschillen — strikt in acht nemen. Nadat hij de toelating heeft gekregen om te landen, doet hij dit op de aangeduide landingsbaan.

12 u. 00 - De D.C. 7 stijgt op van Brussel Nationaal. Zijn einddoel is Amsterdam. Het opstijgen geschiedt op dezelfde wijze als te Parijs. De luchtlijn Brussel-Amsterdam gaat over Sint-Niklaas, waar het vliegtuig kontakt neemt met de radiobaken.

12 u. 03 - Boven de radiobaken N.K. (-. -.-) vliegt de D.C.7 op een hoogte van 3.000 voet. Brussel Nationaal geeft de toelating kontakt te nemen met de luchthaven van Schiphol.

12 u. 07 - Het toestel vliegt over de grens boven de radiobaken van Woensdrecht. Het vliegt op een hoogte van 5.000 voet.

12 u. 11 - De D.C.7 heeft zijn kruishoogte bereikt en gaat nu in zijn vlieglijn.

12 u. 14 - Hij komt over de radiobaken van Rotterdam. De piloot neemt kontakt met de luchthaven Schiphol en krijgt de nodige bevelen om te kunnen landen.

12 u. 21 - Het vliegtuig gaat over de radiobaken V.O.R. van Amsterdam (...- --- .-.). Het is gedaald tot op 3.000 voet.

12 u. 22 - De vlucht verliep zeer vlot, het weer was mooi. Het vliegveld komt dus op de vastgestelde tijd boven de luchthaven van Schiphol en nadat de gezagvoerder de toelating heeft gekregen om te landen doet hij dit. Alvorens het kontakt met de verkeerstoren af te breken, vraagt hij nog de toelating om naar de loods te taxiën.

Is het weer slecht, hangt er bv. een dichte mist, dan wordt de vlucht en het landen ingewikkelder. De navigator beschikt thans echter over een uitgebreid instrumentarium. De navigatie kan zelfs geheel overgenomen worden door de verkeersleiding in de verkeerstoren die het vliegtuig met radar volgt. De gezagvoerder krijgt per radio de te vliegen koersen en hoogten en wordt aldus op de luchthaven « binnengepraat ».

DE VERKEERSTOREN

De verkeerstoren is meester van het luchtvaartverkeer. De bevelen en de richtlijnen, die vanuit de verkeerstoren aan de gezagvoerders worden gegeven, moeten stipt gehoorzaamd worden. Slechts een vliegtuig dat in gevaar verkeert heeft het recht te landen zonder vooraf de toelating te hebben gevraagd. Wordt er door de gezagvoerder van een vliegtuig inbreuk gepleegd op de heersende verkeersreglementen, of gaf hij geen gevolg aan de richtlijn gegeven door de verkeerstoren, dan volgt er natuurlijk een onderzoek.

Weldra zal de verkeerscontrole in de lucht geautomatiseerd zijn. Aldus zal de taak van de technici in de verkeerstoren verlicht worden. Een semi-automatische controle, Satco geheten, bestaat reeds op Schiphol. De Satco is, op de keper beschouwd, een electronisch brein, dat in een minimum van tijd de berekeningen maakt waaraan anders tal van technici uren werk moeten besteden.

Wanneer een vliegtuig in gevaar is, bv. wanneer een motor onklaar is geraakt, dan vraagt de gezagvoerder om onmiddellijk te mogen landen. Alle vliegtuigen die zich in de omgeving bevinden, worden verwittigd en moeten hun plaats afstaan. De absolute voorrang wordt hier gegeven aan het vliegtuig in nood.

De verkeerstoren van Brussel Nationaal bevindt zich op de top van dit gebouw van de luchthaven.

Detail van het dashboard van een D.C. 7, die vliegt op de luchtlijn Parijs-Brussel-Amsterdam. In het centrum het radiokompas. Een van de twee pijlen duidt de richting van het vliegtuig aan, de andere de positie van de radiobaken. Wanneer de twee pijlen precies over elkaar liggen, dan vliegt het toestel in rechte lijn naar de radiobaken. De andere instrumenten zijn van links naar rechts en van boven naar onder : de hoogtemeter, het gyrokompas, de snelheidsmeter, enz.

In dit Rijk hebben volwassenen geen toegang !

HET Madurodam van Coïmbra verschilt in zoverre van haar noorderbuur dat het ene typisch Hollands en het andere typisch Portugees is.

Coïmbra is het koninkrijk van de kinderen. Men vindt er alles zoals in een gewone stad : woonhuizen, stadhuis, kerk, enz. Ja, zelfs een steenkoolmijn... ook in miniatuur !

Elk gebouw is de trouwe weergave van een meer of minder beroemd Portugees huis. Zo kunnen de jonge bezoekers zich al lerend vermaken met het herkennen van de verschillende bouwstijlen die zij in de stad tegenkomen.

Daar de stad op hun eigen schaal is gebouwd, is het bezoek er van niet vermoeiend; de kinderen zijn zelden onder de indruk van een echt gebouw : de afmetingen zijn meestal té overrompelend. In Coïmbra kunnen zij daarentegen gemakkelijk om een gebouw heenlopen, het bekijken en de verschillende bouwkundige en decoratieve details vergelijken, wat in een normale stad zeer moeilijk zou zijn.

Op initiatief van de beroemde Portugese psycholoog, M. Barreto, werd deze wonderlijke miniatuurstad uit echte

In Coïmbra zijn de kinderen thuis. Zij kunnen er rondwandelen en gezellig zitten babbelen.

De enige volwassenen die men er vindt, zijn de arbeiders die voor het onderhoud van het kleine stadje zorgen.

vlie
and
luc
dar
luc
vlie
E
dat
coc
te
vlie
bor
op
sel-

COÏMBRA

materialen gebouwd en niet uit hout of stuc zoals een filmdecor.

Men kan trouwens alle gebouwen bezichtigen en ze zijn dikwijls erg mooi ingericht.

« We zijn vaak verwonderd, vertelde ons een van de heren die verantwoordelijk is voor het dorp, hoe spontaan en eerlijk de meeste kinderen hun mening uiten tijdens de georganiseerde bezoeken. Meer dan eens keren zij alleen weer voor een tweede bezoek, en niet zelden hoor je hen eigen opinies over het een of ander bouwkundig detail geven ».

Hiernaast : « Goede morgen ! Hoe staat het leven ?... ».

Hieronder, rechts : Sommige huizen zijn zeer smaakvol ingericht.

Hieronder, in het midden : « Nu niet bewegen !... ». Het zou jammer zijn om zonder een paar foto's van deze sprookjeswereld thuis te komen !

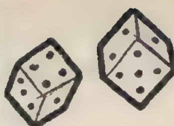
Hierboven : Deze kleine huisjes, trouwe copies van bestaande Portugese gebouwen, zijn van echte materialen gebouwd. De kinderen kunnen er rustig in rondlopen en op de balkons wandelen !

Hiernaast, links : In de huizen is er niet veel ruimte, maar het is er toch leuk !...

Hiernaast, rechts : In veel Portugese en Spaanse gebouwen is de Arabische invloed zeer sterk. Ook in Coïmbra is dit duidelijk te zien.

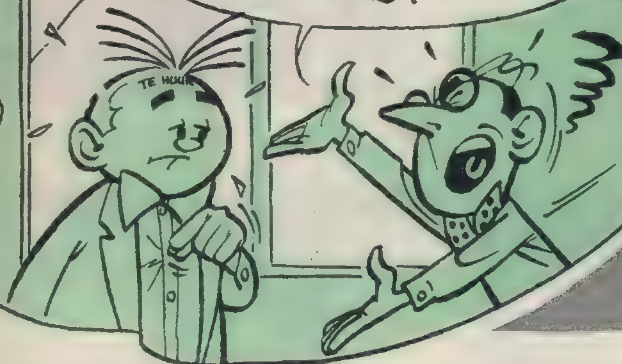

EN

Het is waar dat ik vaak iets vergeet, maar jullie zijn bovenste beste kerels en jullie zullen me helpen. Ik heb een drama geschreven, een spannend, duister tragisch drama. Jammer genoeg ontglipte me af en toe een woord. Ja, zie je, woorden kan ik niet onthouden! Ik heb ze dan maar getekend! Kunnen jullie de woorden die ontbreken vervangen? Dat kan je beslist indien je naar de tekening kijkt. Hartelijk dank, vrienden!

AAN DE RAND VAN DE AFGROND OF DE TRAGISCHE NACHT door Nepo

Die avond had Nepo, de beroemde journalist, zoals naar gewoonte zeer laat gewerkt in zijn ... Het sloeg middernacht op de draagbare zonnewijzer, toen Nepo met een diepe zucht en met een nonchalant gebaar de attributen van zijn ambt : ... en ... neerlei. Hij sloeg geen acht op de lift, maar liet zich soepel langs de ... naar beneden glijden. Hij gleed van de tiende verdieping van het ... tot op straat! Het was een zeer donkere nacht, een nacht zonder ... Nepo zette de kraag van zijn kapmantel op, zette een ... op, klemde de ... in de hand en stapte vastberaden door de duisternis. Het was een vreselijke, angstwekkende wandeling. Eerst liep Nepo tegen een ... aan en zei beleefd « Pardon, mijnheer! » Maar de man hield zich stokstijf en antwoordde niet. Nepo marcheerde nog een eind en schrok dan eensklaps, want hij zag een ... die met gloeiende ogen in de nacht staarde. In zijn vlucht struikelde Nepo over een ..., die met vreselijk lawaai over de straatstenen rolde. Toen zag Nepo langs de stoep een ... staan. Hij schakelde hem in en op het ogenblik dat hij er wilde opspringen, ging het rijtuig alleen aan de haal! Verbouwereerd bleef Nepo staan. Toen lei hij zijn benen in de hals en vluchtte als een haas! In de tijd van enkele seconden had hij twintig kilometers afgelegd. Hij stortte van vermoeienis neer op een ... en schreef haastig enkele woorden in zijn... Hij had honger, hij haalde uit zijn zak een broodje met ham en beet er gretig in. Eensklaps hoorde hij een akelig gefluit. Een onbekende, het hoofd verborgen onder een ... stond voor hem en riep : « Je geld of je leven! » Als enig antwoord duwde Nepo hem het broodje in de hand. « Heb medelijden! Dood me niet! » kreunde de bandiet. « Ik wist niet dat je gewapend was! » Nepo verwijderde zich waardig. De nacht werd nog donkerder en op een braakliggend stuk grond struikelde Nepo over een ... Het was zo donker dat hij geen steek meer voor de ogen zag. Hij tastte met zijn alpenstok op de weg en aldus kwam hij voetje voor voetje vooruit. Eensklaps voelde hij dat de grond onder hem wegzakte. Hij tastte met zijn alpenstok, maar er was niets, niets. Nepo draaide om zijn as zoals een ..., maar hij vond geen grond, nergens. Overal rond hem was de ijle diepte. Hij waagde het niet meer een vingerlid te verroeren en zo bleef hij moedig gans de nacht rechtop staan. En pas toen de morgen in de lucht kwam begreep hij het mysterie.

Vrienden, hebben jullie de ontbrekende woorden gevonden? Mooi! Uitstekend! Mag ik jullie thans nog een vraagje stellen? « Waarom stond ik daar als een vogelschrik rond te draaien? Waarom was er rond me niets anders dan de ijle diepte? » Denk goed na.

VERMAAK

DOOR A. DUCHATEAU EN E. AIDANS

WIE IS ER TE VEEL !

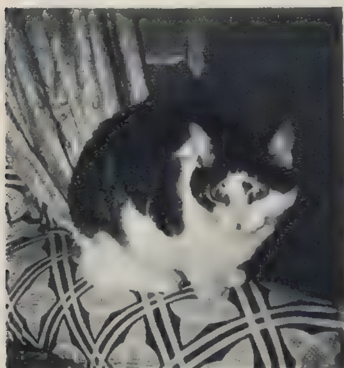
Die drommelse Nepo ! Eens te meer is hij vreselijk verstrooid geweest ! Ik had hem gevraagd de onderstaande foto's te klasseren in reeksen van drie. Dat heeft hij gedaan, maar ik had er aan toegevoegd dat de drie foto's van iedere reeks één punt van gemeenschap of van gelijkenis moeten hebben. En natuurlijk heeft Nepo zich vergist ! In iedere reeks van drie foto's zijn er twee die een punt van overeenkomst hebben, maar de derde hoort er niet bij. Kan jij in iedere reeks A, B en C de foto aanduiden die er te veel is ? Zeg me ook waarom ! Al deze plaatjes werden gekiekt door onze lezers.

Miguel Falesse

REEKS C

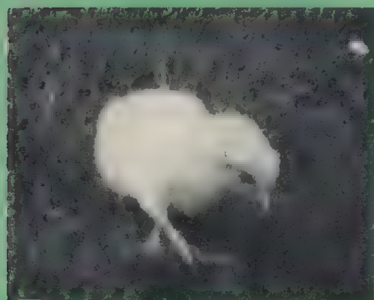

Marc Laquière

REEKS A

Freddy Botte

René Patesson

Freddy Botte

J. J. Speyer

REEKS B

Martin Wauters

Lydia-Stuckens

Freddy Botte

OPLOSSINGEN

AAN DE RAND VAN DE AFGROND. — De ontbrekende woorden zijn : kantoor - lijmpot - schaar - trapleuning - appartementsgebouw - maan - sombrero - alpenstok - lantaarnpaal - uil - vuilsnisbak - scooter - bank - notaboekje of agenda - kap - wortel - tol.

De verklaring voor het mysterie : Toen de dag in de lucht kwam merkte Nepo dat de punt van zijn alpenstok afgebroken was en daarom voelde hij geen grond meer ! Arme, domme Nepo !

WIE IS ER TE VEEL ? — In reeks A : De kat is er te veel. Inderdaad, zij is een vleesetend dier, terwijl de koe en het schaap planteneters zijn.

In reeks B : Het paard is een zoogdier, de zwaan en het kuikentje planten zich voort door eieren.

In reeks C : Het kanon is er te veel. Het kanon is uit brons, terwijl de boom en de molen uit hout zijn.

De vlieg zit tussen de voorpoten van de wandluis als 't ware in een schroef gekneld en wordt leeg gezogen

ONZE MEESTERS DE INSECTEN

BA, EEN WANDLUIS!...

Een andere wandluis schijnt de wacht te houden voor haar eieren.

5 Augustus : In de Vence-pas, vind ik onder het blad van een doornstruik, een wandluis die net bezig is haar eieren te leggen. Ik neem haar met blad en eieren mee naar huis en installeer het hele « gezin » in kooi L1.

(Uit het dagboek van Ib Schmedes)

BA !... Een wandluis !

— Tja ! De wandluis wordt nu eenmaal niet erg geapprecieerd door de mensen. Het is anders een mooi klein insect met een zwart met rood gespikkeld pakje. Ook heeft de wandluis een typische « neus », een lage sterke zuigsnuit, die zij onder haar lichaam opplooit wanneer zij rust. Als zij de zuigsnuit naar voren steekt, vormt deze een stompe hoek met het even lange lichaam. De punt van die « neus » is hard en scherp, de zuigsnuit doet denken aan de neus van een tapir, maar dan in het klein.

— Kan men zo'n wijfje zo maar mee naar huis nemen en in een kooitje zetten terwijl zij haar eieren legt ?

— Ja, maar ik voeg er onmiddellijk aan toe dat ik op mijn uitstapjes altijd een oude verfdoos meeneem, die ik speciaal heb ingericht. Ik heb die doos in kleine vakjes verdeeld waarin ik verschillende soorten doosjes en glazen buisjes kan opbergen, alsook zekere instrumenten zoals pincet, schaar, zakmes, vergrootglas en opvouwbaar net. Daarbij komen nog filters en watten om de buisjes te sluiten. Op die manier bestaat er geen probleem voor het overbrengen van mijn vangst. Daarentegen is het veel moeilijker het « milieu » waarin ik mijn gasten heb gevonden in een kooi weer te geven, en vooral hen het juiste voedsel te verschaffen. Om je hier een idee van te geven, kan ik je vertellen dat ik voor mijn mantissen vaak honderd sprinkhanen per dag moest vangen !...

— Maar laten wij terugkeren naar onze wandluis en haar eieren. Ik maakte mij ongerust over wat zij wel zou lusten. Eerlijk gezegd wist ik er niets van, daar er onder de wandluizen zowel vegetariers als vleeseters zijn. Ik had mijn wandluis op het blad van een doornstruik ontdekt en begon dus met haar diezelfde en ook andere bladeren, die ik onder de doornstruik had gevonden, te voeren. Tevergeefs ! De dagen gingen voorbij zonder dat zij ook maar iets aanraakte. Ik veranderde toen het menu en zette haar lekkere sappige sprinkhaantjes voor, maar ook dit was nutteloos ! De wandluis verstopte zich angstig onder een platte steen. Toen dacht ik ineens aan iets anders : zij had nu immers haar eieren gelegd, het kon dus best zijn dat haar leven nu ten einde was, zoals dat het geval is voor nog andere insecten. Indien dit zo was, was haar levenstaak voltooid en zou zij dus sterven. Nog altijd met dezelfde gedachte, deed ik het kooitje open om de kleine sprinkhaantjes te bevrijden. Een nieuwsgierige vlieg profiteerde er meteen van om naar binnen te kruipen. Bij het zien van de vlieg begon de wandluis te trillen en met uitgestoken zuigsnuit sprong zij op de vlieg af die niet eens tijd had om het gevaar te beseffen, voor zij in de voorpoten van de wandluis terecht kwam !... Mijn arme wandluis had dus wel degelijk honger gehad : met haar prooi tussen haar voorpoten, als tussen een schroef, stak zij met haar vlijmscherpe zuigsnuit dwars door het lijf van de vlieg om haar dan uit te zuigen. Zo ontdekte ik toevallig hoe mijn nieuwe gast gewend was zich te voeden...

— Bekommerde zij zich niet meer om haar eieren ?

— Nee, helemaal niet meer ! Insecten besteden veel zorg aan de toekomst van hun afstammelingen, maar het gebeurt maar zelden dat zij zich nog om hun kroost bekommeren wanneer dit uit de eieren te voorschijn is gekomen.

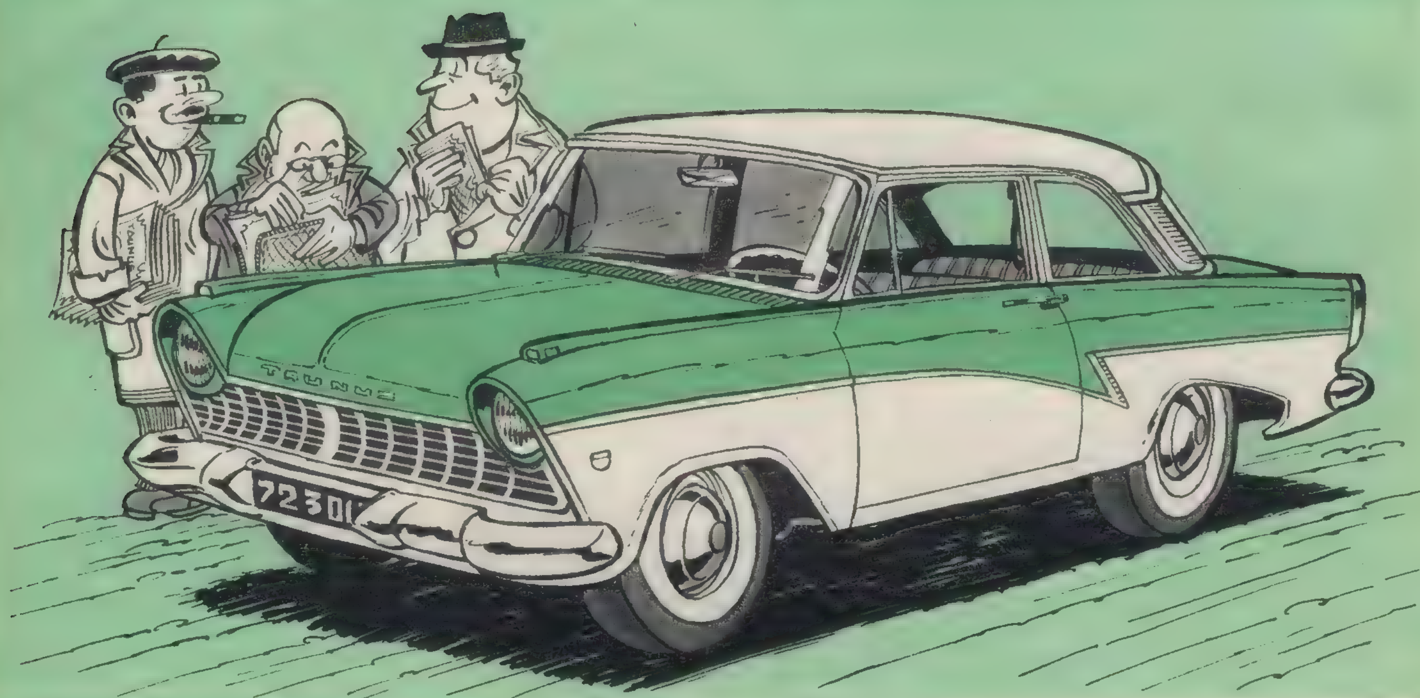
Wel is het merkwaardig hoe vindingrijk zij zijn in het schikken en beschermen van hun eieren. De eieren van mijn wandluis hadden als model voor een flessenfabrikant kunnen dienen. Zij stonden als miniatuur Coco-Cola flesjes zwart met witte dopjes keurig op een rijtje.

Wat Ib Schmedes vertelde, werd opgetekend door Finn Gerdes.

De wandluis met haar eieren die op Coca-Cola flesjes gelijken.

EEN MOOIE WAGEN :

DE Taunus 17 M is het pronkstuk van de Keulse Ford, de Duitse tak van de grote Amerikaanse Ford maatschappij. De Duitse Ford werd gesticht in 1930 en de geschiedenis van deze afdeling is innig vebonden met de geschiedenis en de ontwikkeling van de Ford Motor Cie. We zullen in korte woorden de evolutie van deze grote Amerikaanse firma schetsen.

De Ford Motor Cie heeft thans een totale productie van meer dan 40 miljoen wagens. Ze werd gesticht in 1903. De geniale Henry Ford bouwde echter zijn eerste wagen in het jaar 1879. Hij was toen nog maar zestien jaar oud en de wagen die hij gemaakt had werd aangedreven met stoom. In 1892 bouwde hij zijn eerste benzinewagen met twee cylinders. Niet lang nadien stichtte hij de Detroit Car Cie. Toen zijn vennoten weigerden hem zijn plannen voor populaire wagens te laten uitvoeren, ging hij zijn eigen weg en stichtte in 1903 de Ford Motor Cie. In 1904 bouwde deze firma reeds 1.708 auto's tegen 850 dollar per stuk.

HET MODEL T

Het was in 1909 dat het eerste T-model de straat opreed. Achttien jaar lang zou deze T de automarkt beheersen. Het was de eerste werkelijk populaire wagen. In 1921 werden er een miljoen van gebouwd en in 1923 twee miljoen. De prijs van de wagen kon telkens verminderd worden en ten slotte kon men voor 360 dollar een T kopen.

Ford kon zijn zaak voortdurend uitbreiden. Hij kocht andere merken op en hij stichtte filiales in andere landen. Henry Ford stierf in april 1947 en het is zijn kleinzoon die thans aan het hoofd staat van de firma.

AAN HET STUUR VAN EEN 17 M

Het model Superior is een wagen die gebouwd wordt in Antwerpen. Hij bestaat in drie versies : tweedeuren,

Een vraag die me vaak wordt gesteld :

WAAROM HEBBEN DE RACEWAGENS ZULKE KLEINE RADIATORROOSTERS ?

OM op deze vraag te antwoorden moet ik eerst en vooral zeggen, dat de vrije oppervlakte voor de doortocht van de lucht in de koeler, ongeveer 1/3 bedraagt van de totale oppervlakte van de koeler. Het is dus praktisch nutteloos een luchtgat te maken dat groter is dan deze oppervlakte. Om een efficiënte afkoeling te verkrijgen volstaat het, aan de rooster een uiteenlopende buis aan te brengen die de lucht naar de koeler leidt en dit zonder enig verlies. Bekijk de tekening die een ideale situatie voorstelt, d.w.z. zoals men ze bijna in alle competitiewagens aantreft of de motor nu vooraan of achteraan ligt.

Vooraan de wagen is er een koeler die de juiste afmetingen heeft en aangepast is aan de motor. Hij staat zeer laag, aldus kan men de wagen een duikende motorkap geven. De lijn wordt daardoor aerodynamischer, de wegligging beter. De koele lucht wordt door een buis naar de koeler geleid en dan verder naar een depressiezone. De luchtcirculatie geschiedt aldus op een gelijke wijze, d.w.z. dat er geen draaikolken ontstaan die het goed rendement zouden storen.

Je ziet dat de koeler lager staat dan de motor. Het waterreservoir of de waterbak staat boven de motor. Wij zijn hier ver van de reusachtige radiatorroosters van de grote Amerikaanse wagens, die eigenlijk meer dienen als versiering dan om het nut dat zij in werkelijkheid hebben.

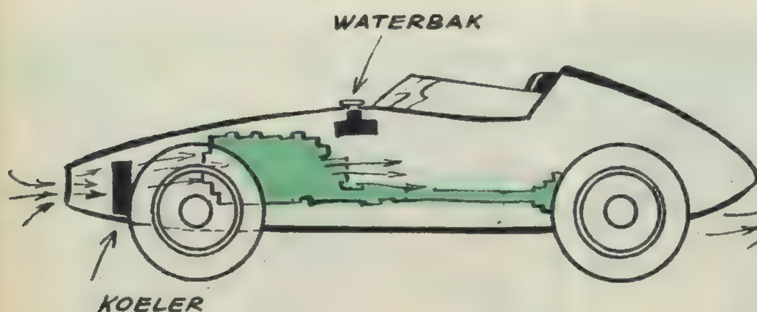
DE TAUNUS 17 M SUPERIOR

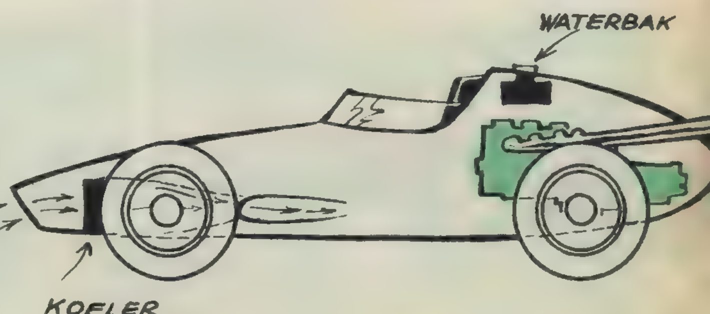
vierdeuren en de Station-Wagon. De uitrusting van de wagen is zeer volledig en keurig. De chauffeur heeft alles bij de hand : de snelheidsmeter, de thermometer van het water, de olienaald en alle andere klassieke instrumenten die nu eenmaal op een modern dashboard thuis horen. De instrumenten die zeer goed verlicht zijn, zijn zodanig ingebouwd dat hun licht niet weerkaatst in het windscherm. Stippen we even aan, dat er tot de uitrusting ook een electrisch uurwerk hoort en dat de commandoknoppen op een rijtje staan en er uitzien als de toetsen van een klavier. De vorm van het stuurwiel is mooi en aangenaam. Het uitzicht dat de chauffeur heeft is uitstekend. De versnellingsbak heeft drie gesynchroniseerde en feilloos werkende wisselgangen. Men kan, indien men wenst, ook een versnellingsbak hebben met vier versnellingen en zelfs een met automatische koppeling Saxomat. De wagen haalt zeer goed op, heeft snelle reprises en is zeer makkelijk maneuvreerbaar. Om al deze kwaliteiten is de 17 M Superior een zeer fijne en aangename wagen voor de stad.

OP DE WEG

De Taunus 17 M Superior heeft een topsnelheid van 133 km per uur (op de chronometer). Dit betekent dat de wagen een uitstekende kruisnelheid heeft. Men kan tegen een hoge gemiddelde snelheid rijden en toch nog kracht genoeg overhouden in geval dit noodzakelijk mocht zijn. De motor is zeer soepel, de versnellingsbak perfect. Men kan met deze wagen snel en veilig rijden, te meer daar ook de remmen zeer degelijk zijn.

De verkoopscijfers spreken trouwens boekdelen. De 17 M Superior is een succes. De chauffeurs zijn in hun nopjes met de soepelheid en de degelijkheid van de motor en de passageirs zijn het eens om te verklaren dat de wagen zeer comfortabel is. De prijs van deze wagen is billijk, het verbruik eveneens.

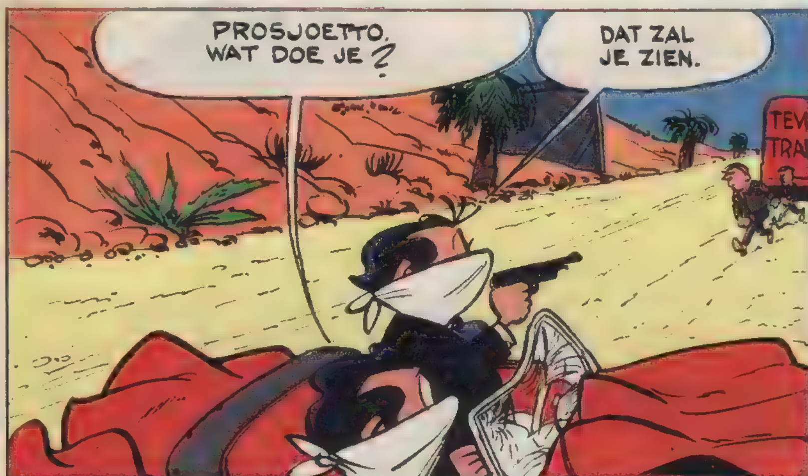

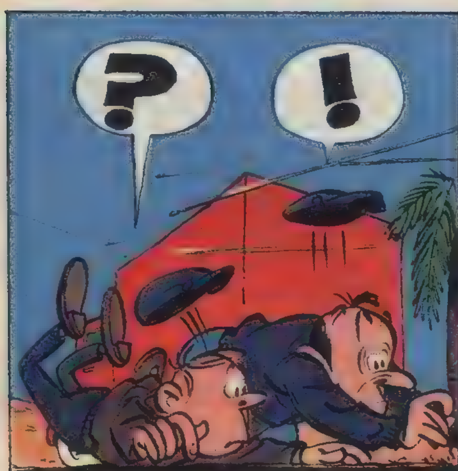

SPAGHETTI

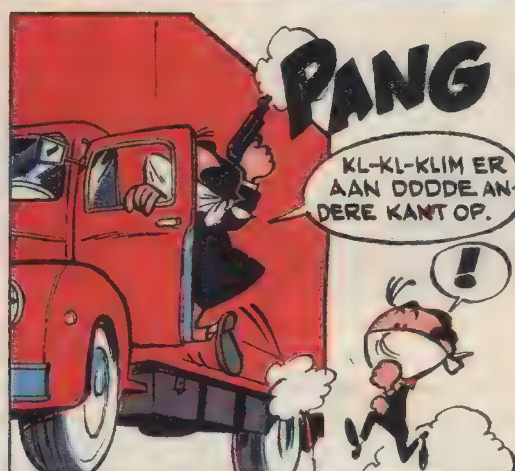
Prosjoetto meent dat hij de schilderijen-dieven eindelijk heeft ontdekt e

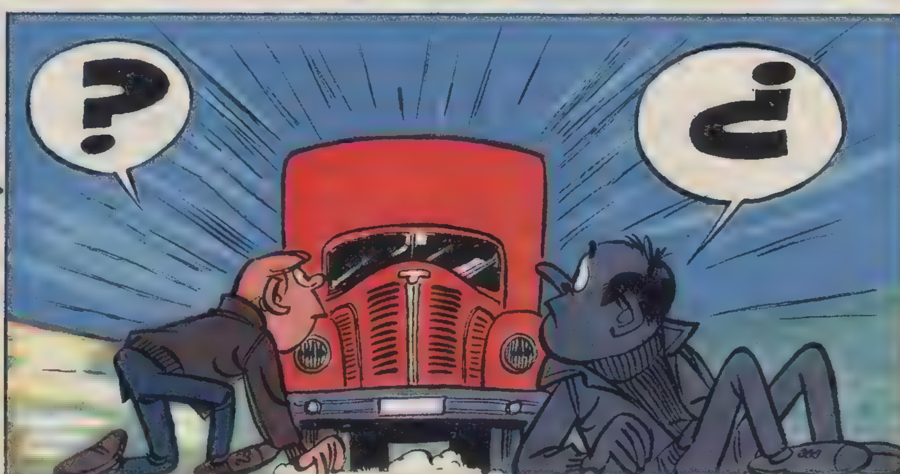

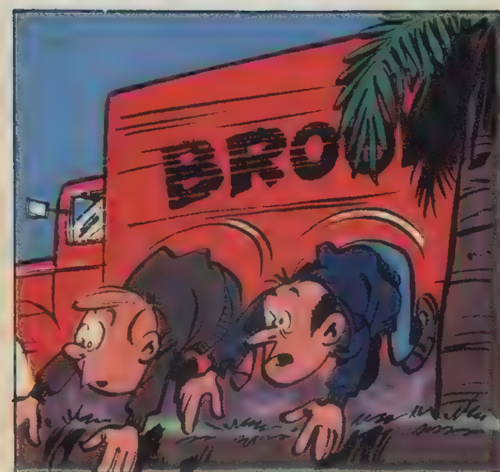

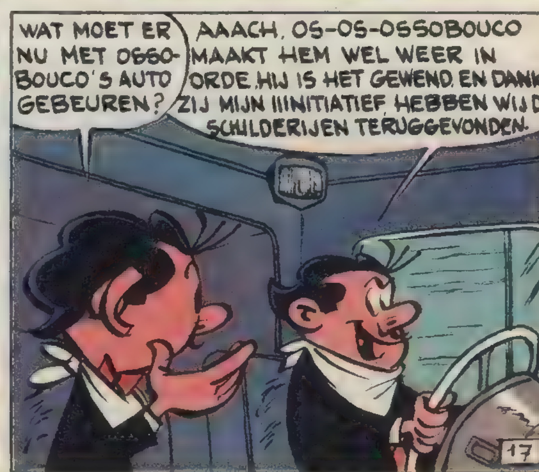

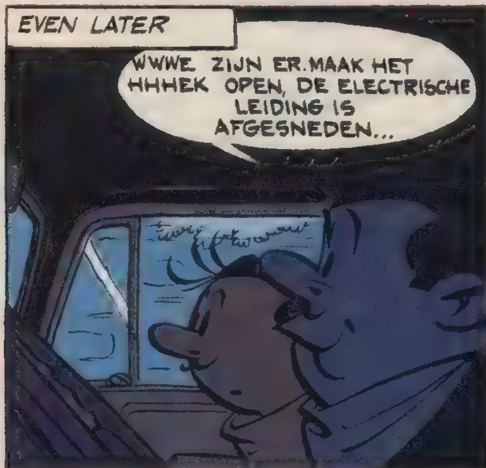

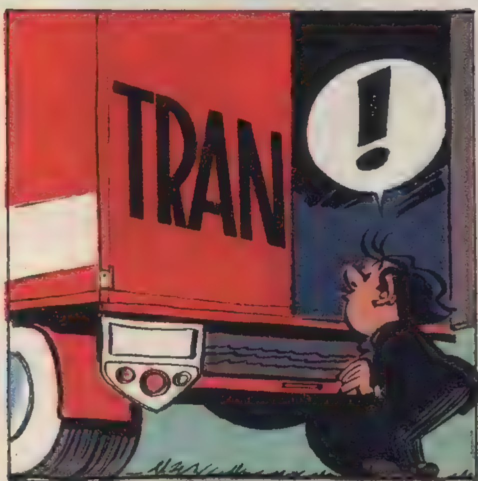
Zoekt een Baantje

TEKENING: D. ATTANASIO ★ SCENARIO: GOSCINNY

...hij maakt zich klaar om een vrachtwagen Tevoet-Transport te rammen...

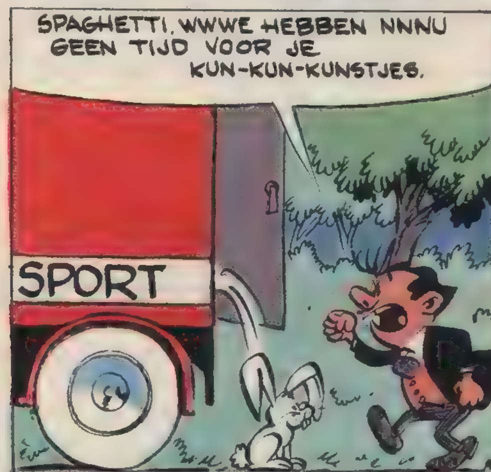

(Wordt voortgezet.)

DE PENSEEL-STREEK

Beste lezer, dit is een pagina uit het groot artistiek weekblad " De Penseelstreek » Wij zijn er van overtuigd dat je van schilderkunst houdt en dat je dus met veel belangstelling het volgend artikel zult lezen.

De Redaktie

EEN HOLD-UP DIE GOED EINDIGT

EEN beroemde Amsterdamse kunstverzamelaar, Jan-Pieter R., werd het slachtoffer van een hold-up. Vorige week drongen gangsters in zijn woning binnen en verdwenen met een hele reeks beroemde schilderijen.

Tussen de doeken die ontvreemd werden was er o.m. een werk van Jordaens, een doek van Antoon Van Dijck, een van Rubens en een schilderij van Fragonard.

Het onderzoek vordert, maar tot nog toe geen spoor van de dieven! Onze medewerker ter plaatse interviewde de kunstverzamelaar.

Ziehier een uittreksel uit dit interview : « Vanzelfsprekend is het een groot verlies voor mij, maar ik maak er me geen zorgen om. Vergeet niet dat ik ook KUIFJE'S BONS verzamel. Ik weet dus dat ik met de KUIFJE'S BON — die op de verpakkingen van alle kwaliteitsproducten staat — steeds feilloze reproducties kan vinden van mijn gestolen schilderijen ! »

In ruil voor 200 KUIFJE'S PUNTEN krijg ik een map met vijf reproducties van de MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST !

De fluitspeler van Manet

Manet werd er door de kunstcritici van beschuldigd veel te realistisch te zijn. In werkelijkheid bekommerde Manet zich niet zo zeer om de realiteit. Een vrouw, in een uniform gestoken, stond model voor zijn prachtig doek « Le Fifre ».

Hij zette zijn Fluitspeler in de oneindige ruimte. Nergens is er iets dat op een bepaalde plaats zou kunnen wijzen.

Deze inlichtingen en nog veel andere, kan je vinden in de twee albums van de KUIFJE'S BON gewijd aan de MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST.

Ze kosten per stuk slechts 50 F.

HET HOEKJE VAN DE KUNSTENAAR

Paul G. (Ukkel) vraagt :

Waar kan men de albums verkrijgen van de KUIFJE'S BON ?

Antwoord : De albums van de KUIFJE'S BON kan je verkrijgen :

1. In de KUIFJE'S Winkel, P.-H. Spaaklaan, 1 à 7, Brussel 7 ;
2. Franco per post tegen storting van de vermelde som op P.C. nr 1909.16 van KUIFJE-Brussel ;
3. In de warenhuizen A L'INNOVATION, aan de stand van de KUIFJE'S BON.

De KUIFJE'S BON staat op volgende producten :

VANDENHEUVEL — HACOSAN
SKI — FRANCO-SUISSE — PANA
CLE D'OR — PALMAFINA
LOMBARD COLLECTIE
PAPETERIE ARTIKELEN
VICTORIA — MATERNE
VULPEN LE TIGRE
HORTON PRODUKTEN
JU'CY & WHIP — TOSELLI
PALMOLIVE — COLGATE
PROSMANS — ZWARTE KAT

DE LIJST VAN DE KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurenfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen

De Geschiedenis van de Wereld :
Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten
Deel II : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S chromo's :
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

Kleuralbum 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van kleurenreproducties
Per reeks : 200 punten
2 nieuwe reeksen in voorbereiding.

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten
Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 punten
De puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartoneerd : 50F.
Vliegtuigen I en II - Automobiel - België I en II - Europa I, II en III
Per album 29 F.
De Geschiedenis van de Wereld Deel I en II 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II 50 F.

Stuur je bons naar KUIFJE, dienst T, P.-H. Spaaklaan, 1-11, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

DE SLEUTEL VAN HET MYSTERIE

IK liep voorbij het huis van mijn buren toen ik de stem van mevrouw Jansens hoorde. Zij gaf haar dochter, de tienjarige Lucie, een uitbrander.

— Stout meisje ! Jij hebt de pralines gegapt !

— Neen, dat heb ik niet gedaan !

— Toch ! Jij alleen kan het geweest zijn.

Toen zag mevrouw Jansens me en ze riep :

— Mijnheer Rik ! Het is een plaag twee kinderen te hebben zoals Lucie en Tom. Lucie jokt altijd en Tom heeft vanochtend heel de klas op stelten gezet !

— Bent u er wel zeker van, mevrouw, dat Lucie de pralines gegapt heeft ?

— Maar natuurlijk. Lucie en Tom waren alleen thuis, maar ik had Tom in zijn kamer opgesloten als straf. Hij is er nog altijd. Dus had alleen Lucie de gelegenheid om naar het salon te gaan en de pralines weg te nemen !

Ik kende Lucie en ik wist dat zij een eerlijk meisje was. Daarom antwoordde ik :

— Misschien heeft Tom zijn kamer toch verlaten...

— Niet mogelijk ! Kom met me mee...

Mevrouw Jansens, Lucie en ik gingen naar de kamer van Tom, die op de eerste verdieping gelegen was. De kamer was inderdaad gesloten, de sleutel zat aan de buitenkant op het slot. Mevrouw Jansens deed de deur open en wij zagen Tom die op zijn bed lag en een album van Kuifje las. Terwijl hij las, zoog hij aan de punt van een potlood... Een dagblad lag op het tapijt en het venster naar de tuin toe stond op een kier.

— Tom, hoe kwam je aan dat album en aan de krant ? vroeg mevrouw Jansens.

— Lucie heeft ze me gebracht. Ik verveelde me stikkedood hier alleen !

Mevrouw Jansens wendde zich tot haar dochter en riep :

— Maar ik had je toch verboden de kamer binnen te gaan !

— Ik ben er ook niet binnen geweest ! Ik heb het album en de krant onder de deur geschoven !

— Om welk uur had de diefstal plaats ? vroeg ik.

— Daar weet ik niets van, zei Lucie. Ik maakte mijn huiswerk in de keuken en ik heb niets gezien. Ik ben om tien na vier uur naar het salon gegaan en toen waren de pralines reeds verdwenen !

Ik boog me uit het venster en zag enkele vuile schrammen op de muur. In het tuintje van een buurman werkte de tuinman.

— Heb je niemand langs dit venster naar beneden zien klauteren ? vroek ik de man.

— Neen, mijnheer. Ik ben hier nochtans heel de namiddag geweest, behalve tussen kwartier na vier en vijf uur. Toen ben ik koffie gaan drinken...

Ik dankte de tuinman, nam het dagblad op een bekeek het even...

— Er staat niets interessants in ! zei Tom.

— Dat is een vergissing, vriend, zei ik. De krant zegt me dat jij de schuldige bent !

— Dat is niet mogelijk ! antwoordde mevrouw Jansens. Hoe zou Tom zijn kamer hebben verlaten ?

— Doodgewoon langs de deur, mevrouw!

— Maar die was toch gesloten en de sleutel stak aan de buitenkant !

— En nochtans is het zo. Indien hij langs het venster naar buiten was geklauterd, dan zou de tuinman het gezien hebben. Die ging pas weg om kwartier na vier en de pralines waren reeds gestolen voor vier uur en tien. Tom is langs de deur buiten gegaan. Hij heeft de pralines genomen, ze opgesmuld en is na vier uur vijftien langs het venster terug in zijn kamer gekomen. Vandaar de schrammen op de muur !

— Goed. Maar hoe heeft hij de deur open gemaakt, vermits ze gesloten was en de sleutel aan de buitenkant stak ?

— Dat is doodeenvoudig en ik zal het u uitleggen...

Vriend-detective, verklaar hoe Tom is te werk gegaan om langs de deur zijn kamer te verlaten. Raap de handschoen op en tracht de sleutel van het mysterie te vinden !

RIK

HALLO, BESTE VRIENDEN !...

En hier komt dan onze tweede hoofdinspecteur die vijftien maal haarjuist geantwoord heeft op mijn vraag en die dus vijftien politieraadsels kon oplossen.

Wij stellen jullie voor : L. Pinxteren, uit Brussel.

Waar zijn de volgende inspecteurs ? Speel met ons mee ! Raap de handschoen op !

Een stevige handdruk,

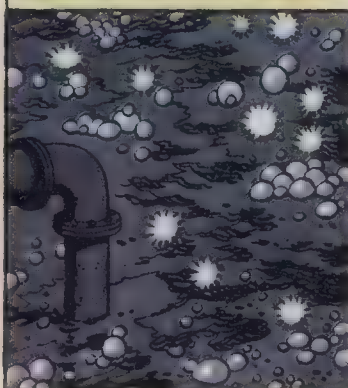
Rik RINGERS

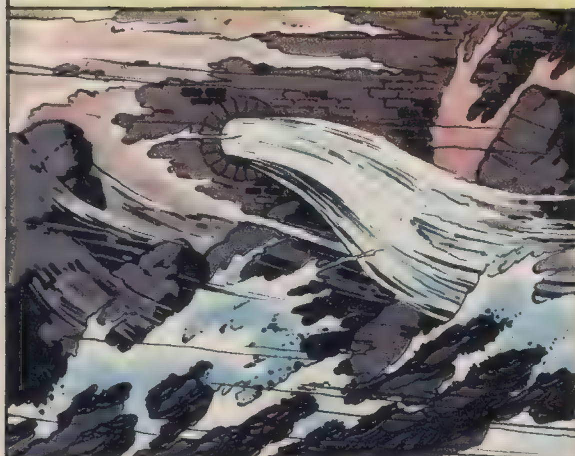
DE VLAMMENZEE

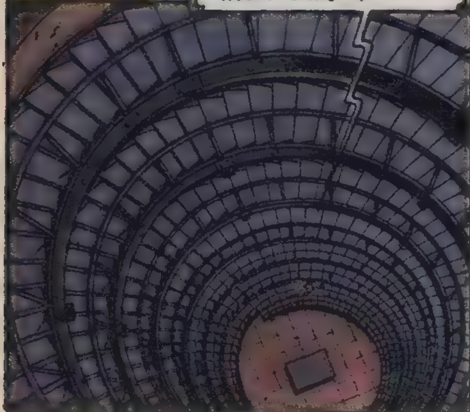
DOOR JACQUES MARTIN

In de vuurtoren zoekt Lefranc met koortsachtige haast naar professor Le Gall. Hij doet daarbij een angstwekkende vaststelling..

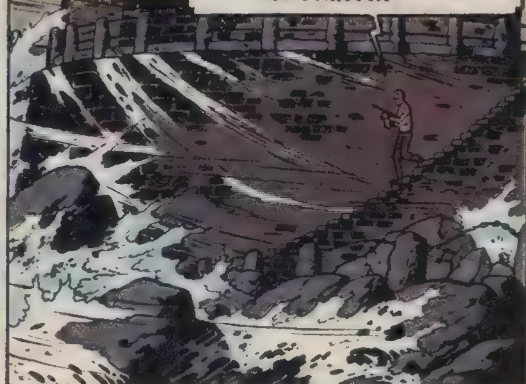

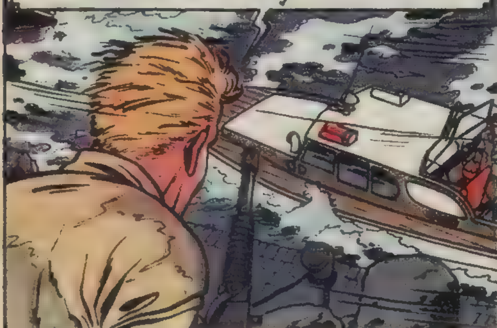

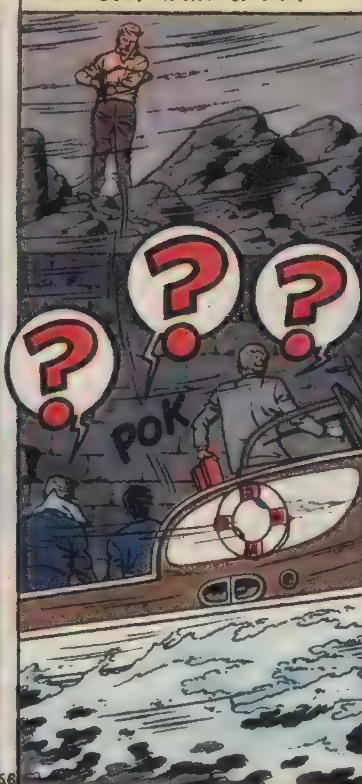

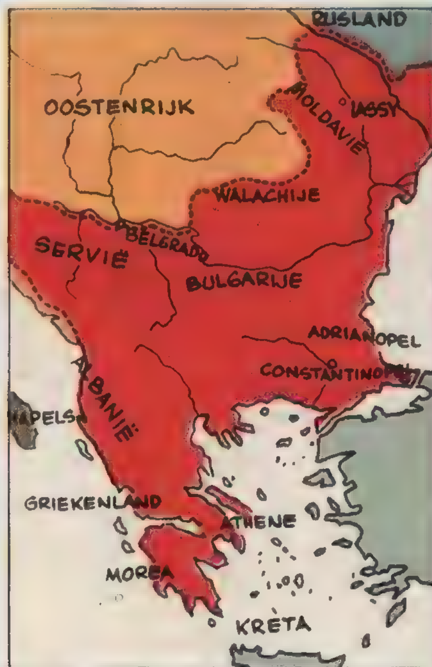
(Wordt voortgezet.)

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

OOSTERSE VISIOENEN...

DE politiek van Karel X moest onherroepelijk op een catastrofe eindigen. Indien de ramp niet onmiddellijk over Frankrijk kwam, was dat omdat de regering van de « koning der Ultra's » — die op het gebied van binnenlandse zaken een volkomen absurde politiek voerde — in haar buitenlandse politiek meer geluk oogstte en het land zelfs een zekere roem verschafte. Het was een bewind vol « oosterse visioenen ».

1. — GRIEKENLAND

MEN moet namelijk weten dat het Turkse rijk in het begin van de XIXe eeuw, alléén reeds in Europa, de macht bezat over alle Balkanstaten, d.w.z. over de huidige staten : Joegoslavië, Albanië, Roemenië, Bulgarije en Griekenland. Daar de volkeren van deze landen de Christene godsdienst beleden, werden zij ontzettend slecht behandeld. Reeds in 1804 waren de Serviërs in opstand gekomen onder de leiding van een boer die Djordje Petrovic heette maar door de Turken Karadjordje, Zwarte Joris, werd geheten, en een varkenshoeder, Milos Obrenovic. In 1820 kwam Griekenland in opstand. De Grieken beantwoordden de oproep van een voormalige bandiet, Ali van Janina, en grepen de wapens.

2. — MAHMOED

DE Turkse sultan Mahmoed II onderdrukte de opstand met afgrijselijke wreedheid. Duizenden mannen, vrouwen en kinderen werden te Chio, Missolonghi en Athene vermoord. In het verontwaardigde Europa ontstond de Filhellenistische beweging. De Franse dichter Victor Hugo schreef « Het Griekse kind », de Engelse dichter Lord Byron, kleedde zich in Oosterse kleren en vertrok naar Missolonghi waar hij aan influenza stierf.

3. — NAVARINO

ZOALS de Serviërs dit al eerder hadden gedaan, vroegen nu ook de Grieken de tsaar van Rusland om hulp. Nikolaas I had net zijn broer Alexander op de troon van Rusland opgevolgd. Engeland die bang was dat Rusland Constantinopel zou inpalmen, snelde nu de Grieken te hulp en ook Frankrijk liet zich niet onbetuigd. Op 20 october 1827 boorden de Franco-Britse eskaders van de admiralen Codrington en de Rigny, bij Navarino, de Turkse vloot in de grond.

4. — DE KLAP MET DE WAAIER

IN 1829, wordt bij de vrede van Adrianopel een klein Grieks koninkrijk geboren, alsmede het kleine vorstendom Servië, dat nu een deel van Joegoslavië is. Intussen kwam ook een andere Oosterse droom naar voren. De Deï van Algiers, Hussein, eiste van Frankrijk, de betaling van een dertig jaar oude schuld. Op 30 augustus 1827, sprak hij hierover met Deval, Frans consul te Algiers. Daar hij geen voldoening kreeg, sloeg hij de diplomaat in het gelaat met zijn « vliegenmepper ». Frankrijk was vertoornd en eiste schadevergoeding. Daar Frankrijk hierop geen antwoord kreeg, verklaarde het aan Deï Hussein de oorlog.

5. — DE VAL VAN ALGIERS

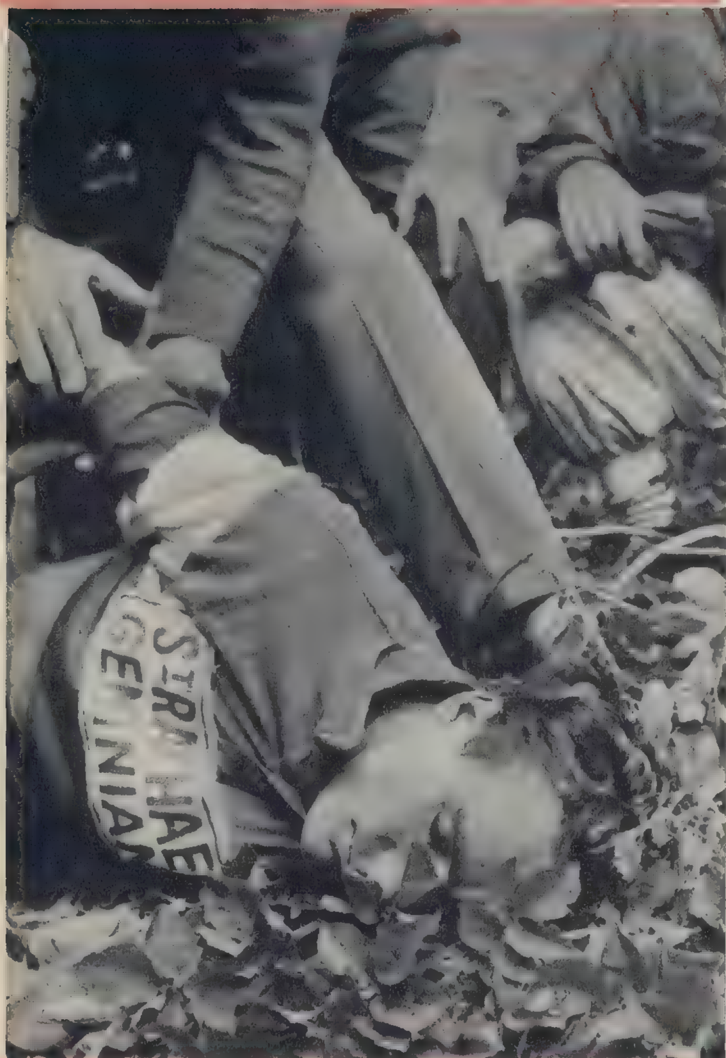
HONDERD oorlogsschepen onder het bevel van Bourmont, ontscheepten, op 16 juni 1830, 36.000 manschappen ten westen van Algiers. De Arabische ruiters trachtten hen tevergeefs terug te werpen. Op 5 juli capituleerde de Deï (1) en weldra wapperde de witte lelievlag boven zijn paleis, de « Kasbah ». De inname van Algiers opende wijde horizonten voor Frankrijk... Oosterse dromen !... Helaas, drie weken later was het bewind van de « Koning der Ultra's » ten einde. (Wordt voortgezet.)

(1) Deï : van 1600 tot 1830 titel van de heerser van Tunesië en Algerië. Komt van het Turkse woord *dajy* dat *oom* betekent.

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

ARME ROGER RIVIERE !

TOT op heden heb ik nog niet kunnen spreken over Roger Rivière, die zoals je het beslist nog herinnert, een ongelukkige val deed in de Ronde van Frankrijk. Ik meende dat ik nog jaren tijd had om het portret te schilderen — indien ik me zo mag uitdrukken — van deze jonge en zeer begaafde kampioen. Hij telt maar drie en twintig lentes en had, naar iedereen meende, een schitterende toekomst voor zich...

WANNEER HET NOODLOT ER MEE GEMOEID IS

Tijdens de jongste Ronde van Frankrijk is hij vertrokken als een van de grote favorieten, als een renner die de kans had de gele trui te bemachtigen. Voor hij die ongelukkige val deed, had ik de gelegenheid even met hem te praten. Wij logeerden beiden in hotel « La Muse », aan de oever van de Tarn. Het is daar dat wij onze enige rustdag van gans de Ronde hebben doorgebracht. Ik verfoei het hartgrondig de atleten te storen wanneer zij eindelijk eens kunnen genieten van een paar uren rust. Ik heb er een hekel aan de renners tijdens hun rustdag te praten over fietsen, wielrennen, bergen, afstanden, snelheden en alles wat daar zo nog bij te pas komt. Ik zag me echter gedwongen het te doen en Rivière, die ook op zijn rustdag zijn prachtige driekleurige trui had aangetrokken, was graag bereid op mijn vragen te antwoorden, d.w.z. ik hoefde helemaal niets te vragen, hij praatte honderd en één uit en ik luisterde met beide oren. Hij zei me o.m. het volgende : « Ik voel me zeer fit. Ik ben in topconditie ! Nencini zal dat gaan ondervinden, ik zal hem het leven hard maken ! Indien ik Gastone Nencini niet in één dag kan overwinnen, dan neem ik er twee dagen voor of de rest van de week indien het moet, maar hij zal de duimen leggen ! Ik voel dat ik deze Ronde van Frankrijk kan winnen, en ik zal haar winnen ! »

Je ziet het, Rivière was jong, overmoedig en geestdriftig !

Hij reed de berg af met een grote snelheid. Hij had Gastone Nencini achter zich gelaten. Hij miste een bocht en tuimelde hals over kop vijftien meter diep. De volgers die hem wilden optillen meenden dat hij dood was. Roger Rivière was zwaar gewond aan de wervelzuil. De Tour de France had geen leider meer...

Hij wordt thans verpleegd te Lamalou-lez-Bains en de artsen doen alles wat mogelijk is om de jonge renner te genezen. Er is echter weinig hoop dat Roger Rivière ooit weer terug zijn plaats zal kunnen innemen tussen de kampioenen van de weg. Een mirakel is natuurlijk nooit uitgesloten. De natuur is vaak krachtiger dan men wel meent. Het is heel jammer voor de jonge Rivière, want in hem zag men reeds de opvolger van Fausto Coppi.

Wij wensen Roger Rivière een spoedig en volledig herstel en wij zijn er van overtuigd, dat alle Belgische sportliefhebbers zich bij onze wens aansluiten.

JONGENS, KUNNEN JULLIE TEKENEN !

JEAN-PIERRE VAILLANT, technisch directeur van de Vaillant-fabrieken, heeft het woord...

Beste vrienden van Kuifje,

Terwijl Michel en Warson in een spannend avontuur verwikkeld zijn in het zuiden van Frankrijk, blijven de andere leden van de familie niet werkloos.

Op dit ogenblik heerst er een koortsachtige bedrijvigheid in de fabriek. Wij bereiden het groot offensief voor het volgend seizoen voor. Tussen de nieuwe wagens is er een nieuwe Vaillante « Le Mans », een Vaillante « La Baule » en een Vaillante « Concorde ». Onze tekenaars werken onverpoosd, maar dat volstaat niet. Inderdaad, het gerucht doet de ronde dat wij slechts enkele puike carrossiers hebben en het is daarom dat sommige autofirma's een beroep doen op de Italiaanse specialisten.

Wij zijn er echter van overtuigd, dat er tussen de lezers van Kuifje jongelui zijn die een elegante en sportieve carrosserie voor onze wagens zouden kunnen tekenen...

INDIEN JE TEKENEN KAN, dan neem je potlood of pen en je tekent het ontwerp van een koetswerk voor een van de onderstaande modellen. Je mag natuurlijk een koetswerk voor de drie wagens tekenen, indien je je daartoe bekwaam voelt. Al je tekeningen zullen ingekeken worden door onze specialisten en alle nieuwe ideeën zullen zorgvuldig onderzocht worden. De best geslaagde carrosserieën zullen in Kuifje gepubliceerd worden. Als beloning krijgen de tekenaars van de beste carrosserieën een album van de Lombard Collectie. Tussen de ingezonden tekeningen zal de Vaillant-fabriek er drie uitkiezen, die zullen verschijnen in de volgende avonturen van Michel Vaillant.

Ik wens jullie veel moed en veel geluk !

Jean-Pierre VAILLANT

De antwoorden moeten gestuurd worden naar de redaktie van Kuifje, P.-H. Spaaklaan 1-7, Brussel 7, met de vermelding ONTWERP VAILLANTE.

DE GEVRAAGDE MODELLEN :

Vaillante « Le Mans »

Competitiewagen sportmodel.
Type : « 24 uren van Le Mans ».
OPGELET : Er voor zorgen dat de carrosserie voldoet aan de eisen van het reglement.

Vaillante « La Baule »

Cabriolet décapotable.
2 plaatsen - 180 km/u.
Zeer elegant.

Vaillante « Concorde »

Gesloten wagen met hoge standing.
10 PK - 6 plaatsen.
Snelheid : 140 km/u.

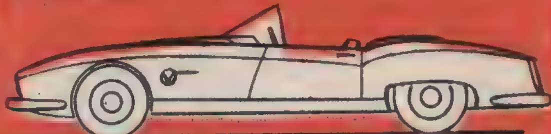
Twee schetsen maken voor ieder model : VOORZIJDE EN PROFIEL.

1 VAILLANTE "LE MANS"

Deze schetsen zijn slechts een voorbeeld.

2 VAILLANTE "LA BAULE"

Je mag je er niet aan inspireren !

3 VAILLANTE "CONCORDE"

Onze vrienden worden naar Malton teruggezond

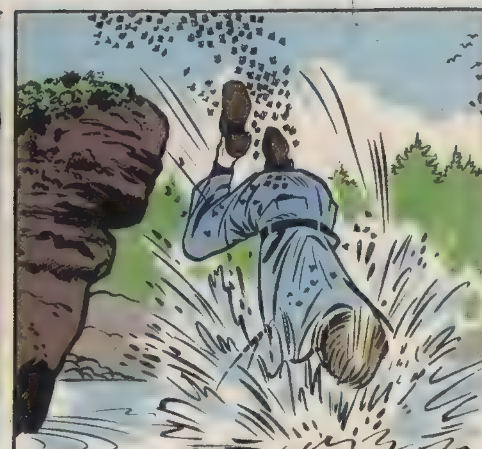

Je houdt van de avonturen van Dan Coope

WAAGSTUK door A.WEINBERG

afleur wil niet vertrekken zonder zijn beertje...

(Wordt voortgezet.)

us lees je ook het album « DE MUUR VAN DE STILTE »

Roman van Fernez

DE AVONTUREN
VALSTRIK TE

Onder de naam van Ralph Forbes wordt Jimmy Stone belast met het onderzoek over een spionagenet in Hong
machtige Seng-Li. Stone wordt ontmaskerd. Overtuigd dat zijn tegenstanders hem te

ACHTSTE HOOFDSTUK

SCHOT IN DE NACHT

JIMMY werd die nacht twee keer wakker en wel met twintig minuten tussenpauze. Tegen halfdrie 's morgens ging Hector Finnegan al neuriënd naar zijn kamer. Hij scheen een flink aantal whiskies naar binnen te hebben gespeeld. De drank had hem goed geluimd want hij bedankte de boy, die hem naar kamer 180 had gebracht, op meer dan uitvoerige wijze. Hij wenste hem een schitterende carrière in het hotelbedrijf en zoveel spruiten als er korreltjes zand op de zeebodem lagen, waarna hij in een wilde lach schoot en, niet zonder moeite, probeerde zijn sleutel in het sleutelgat te steken. De koffer die verraderlijk achter de deur stond deed hem languit op het tapijt terechtkomen. Met een serie kleurrijke uit- en inheemse vloeken kwam hij moeizaam overeind.

Opgeschrokken door het lawaai, had Jimmy zijn zetel verlaten en was geruisloos achter de badkamerdeur gaan staan.

Toen hij de wankelende silhouet van Finnigan tegen het vaag verlichte bamboegordijn zag afgebeeld, sloeg hij zijn arm uit en velde de arme Ier met een geweldige slag neer.

Finnigan maakte een luchtsprong alsof hij door een electrische schok werd getroffen en zakte dan met een tevreden zucht in elkaar. Jimmy hield zijn val tegen. Het speet hem werkelijk dat hij geweld had moeten gebruiken.

Hij tilde het lichaam van zijn bewusteloos slachtoffer op en legde het voorzichtig in de badkuip. De Ier zou zich zeker niet herinneren dat men hem had neergeslagen en wanneer hij volgende morgen in zijn badkuip wakker werd, zou hij niet aarzelen zijn vreemde positie op de rekening van een te groot aantal borreltjes te zetten.

Jimmy ging weer in zijn zetel zitten en sliep rustig in.

Even na drie uur werd hij opnieuw uit zijn slaap gehaald door drie doffe ontploffingen die op het sissen van een woedende kater leken. De schoten kwamen uit de aangrenzende kamer. Een seconde later hoorde hij duidelijk het geluid van blote voeten die de gang opvluchtten...

De Amerikaan glimlachte geheimzinnig. Hij was nu zeker dat niets zijn slaap meer zou verstoren voor zonsopgang. Hij spitste de oren om er zich van te overtuigen dat Finnigan nog steeds sliep, het luid gesnurk dat uit de badkuip opsteeg stelde hem gerust.

Hij maakte het zich gemakkelijk in zijn stoel en sloot de ogen...

★

Even na zeven uur ging Jimmy naar zijn slachtoffer kijken. Volstrekt niet gehinderd door de ongerieflijkheid van zijn slaapplaats, sliep Finnigan als een roos met de mond wijdopen.

De Amerikaan deed de deur van kamer 180 open. Er was niemand te zien. Hij liep de gang op naar zijn eigen kamer en stapte met de zelfbewuste gang van de eigenaar binnen.

Onmiddellijk ontdekte hij de drie kleine gaatjes met bruine kringetjes waar de kogels de pop, die hij van zijn kussens had gemaakt, hadden doorboord om dan in de matras verloren te gaan. Om de bewoners van de verdieping niet te alarmeren, had de moordenaar een revolver met geluiddemper gebruikt.

Stone nam een douche, scheerde zich en trok andere kleren aan. Hij voelde zich kiplekker, alsof hij de hele nacht in zijn eigen bed had geslapen!

Hij drukte op de bel, maar het duurde ten minste twee minuten eer men zijn ontbijt bracht. Deze vertraging was hoogst ongewoon. Het personeel van de Regina deed anders haar dienst met een snelheid aan de gejaagdheid grensde. De boy die eindelijk met het dienblad verscheen, begon te beven toen hij de Amerikaan, fris en gezond, bij het venster zag staan. Zijn spleetoogjes werden nog smaller. Hij raakte zó in de war dat hij stotterend zijn gebruikelijke ochtendgroet tweemaal moest herhalen.

— Heb jij vannacht op deze verdieping dienst gehad? vroeg Jimmy scherp.

— Hm... Ja... Mijnheer Forbes.

— En heb je niets bijzonders gezien, gehoord of gemerkt?

— Hm... nee... Niets.

Het was aan de Chinees te zien dat hij loog, maar Jimmy achtte het niet het geschikte ogenblik om hem verder te polsen. Hij stuurde hem weg en begon te ontbijten.

Hij had de laatste hap nog niet naar binnen gewerkt, toen de telefoon rinkelde. Hij nam de hoorn af.

— Hallo!... Ben jij het, Forbes?

Stone rilde toen hij de stem van Jess Kelly herkende. Het was niet de bedoeling geweest dat de C.I.A.-agent contact met hem zou nemen. De twee mannen waren geacht elkaar niet te kennen. Als Kelly de instructies terzijde had geschoven, moest hij hier wel een bijzonder ernstige reden toe hebben.

— Ja, hier Forbes. Goedemorgen... Wat is er aan de hand?

— Ben je alleen? Kan ik je rustig spreken?...

— Neen, antwoordde Jimmy, geef mij het nummer waar ik je kan bereiken. Ik bel je over een kwartiertje terug.

Kelly toonde geen verwondering. Hij gaf de jongeman het nummer van een kroegje in Queens Road en brak het gesprek zonder verder commentaar af.

Toen Jimmy hem twintig minuten later vanuit een telefooncel opbelde, vertelde de C.I.A.-agent hem een ongelooflijk verhaal :

Hij was die nacht wakker gemaakt door Seng-Ko-Foe, de zoon van de machtige Seng-Li. De kolonel was helemaal overstuur en zei dat hij belangrijke berichten had mede te delen...

— Hij wendde zich tot mij omdat hij wist dat ik een C.I.A.-man ben, vervolgde Kelly. Je weet zeker reeds dat zijn vader bij deze zaak is betrokken, hij ook trouwens. Ik heb geduldig naar hem geluisterd zonder een woord te zeggen; je weet dat het dit keer mijn taak is om voor idioot te spelen, een rol die — tussen haakjes — voor mij geknipt is! Goed... Ik heb tegen Seng-Ko gezegd dat ik de man — jij dus — die door de tegenspionage met dit onderzoek is belast, zou verwittigen en heb hem verder doorgestuurd naar onze Chinese agent Wu-Pien, die in het sampandorp woont, je weet wie ik bedoel.

— Ja, ik ben al over hem ingelicht, het schijnt een kostbare hulp te zijn.

— Kostbaarder dan je denkt! Seng-Ko zit bij hem op je te wachten. Hij zal je hetzelfde verhaal doen als aan mij en ik kan je verzekeren dat het niet voor de poes is! Ik heb nog nooit zo iets fantastisch gehoord. Het zou mij niet verwonderen dat de kolonel een klap van de molen beet heeft.

— Waar gaat het over?

— Ik laat je het genoegen dit zelf uit te vissen. Als dit verhaal

VAN JIMMY STONE

Geïllustreerd door Ref

HONGKONG

...t leden telt tussen het personeel van het Amerikaanse consulaat en in de omgeving van de ...rmoorden, brengt hij de nacht door in de kamer van een buurman.

waar is, dan zal je het in Keulen horen donderen! Saluut, Forbes! Wees voorzichtig!

Jimmy legde nadenkend de hoorn weer op de haak. De tussenkomst van de zoon van Seng-Li maakte deze toch al zo ingewikkelde zaak niet eenvoudiger.

Toen hij uit de telefooncel kwam wandelde hij een eindje om, om zich er van te overtuigen dat hij niet werd gevolgd. Het was trouwens een onnodige voorzorg, want om aan het bestendige toezicht van zijn vijanden te ontsnappen, had hij het hotel langs de dienstuitgang verlaten en sindsdien had hij geen speurders meer gezien.
Hij deed een taxi stoppen en liet zich naar het sampandorp in de benedenstad brengen.

Voor een Europeaan, gewend aan moderne urbanisatie, is deze krioelende wijk een onbegrijpelijk fenomeen. Meer dan honderdduizend Chinezen wonen, zo goed of zo kwaad als het gaat, in deze drijvende stad waar de zeejonken met hun driedubbele zeilen naast grote en kleine sampans met bamboedaken en hoge masten liggen. De nauwe kanalen die deze min of meer definitieve woningen afscheiden, worden doorkruist door allerlei vaartuigen : bootjes, vlotten, half verrotte planken en zelfs oude tonnen.

Jimmy zag een jonge jongen die handig de wrikriem van een miniatuursampan hanteerde, en maakte een gebaar om hem de kade te doen naderen.

— Ken je Wu-Pien? vroeg hij.

Het jochie knikte van ja.

— Kan je mij naar zijn schuit brengen?

Weer knikte de jongen bevestigend.

De Amerikaan ging achter in het bootje zitten dat gevaarlijk onder zijn gewicht schommelde en gaf de kleine Chinees een briefje van tien dollar. Even later gleed het bootje handig bestuurd door de kleine matroos door de stroom.

Tien minuten later hield hij stil tegen de romp van 'n visserssampan. Een jonge vrouw kwam op het open gedeelte van de boot te voorschijn en keek de Amerikaan wantrouwend aan.

— Ik heb een afspraak met Wu-Pien, vertelde Stone haar.

En zonder op haar antwoord te wachten klauterde hij aan boord. Hij had de moeilijkheid van deze taak onderschat en moest drie keer opnieuw beginnen. Toen hij eindelijk zijn evenwicht had gevonden en op het dek stond, was de jonge vrouw verdwenen. In haar plaats stond nu een bijzonder onaangenaam uitziende Chinees. Met zijn wilde haarbos, zijn bulldogachtige kaken en zijn wrede ogen die abnormaal ver uit elkaar stonden boven een absoluut platte neus, incarneerde hij de aapmens op ontstellende wijze; precies zoals de volksgeest zich hem moest voorstellen. Hij droeg een kniebroek, een open hemd dat zijn gespierde borst liet zien en ruwe sandalen, waar zijn groezelige tenen vrij in rondspartelden.

De woesteling knipperde met zijn oogleden maar zei geen woord.

— IK DROOM VAN DE GEURIGE BLOEMEN IN JE TUIN!
Jimmy Stone had nooit gedacht dat een gezicht zo vlug van uitdrukking kon veranderen. In een fractie van een seconde was het dier mens geworden. Zijn spleetoogjes flikkerden sluw en de rimpels verdwenen uit zijn voorhoofd dat groter leek. Er kwam een vriendelijke glimlach op zijn dikke lippen die een stel regelmatige en goed verzorgde tanden lieten zien.

— MOEIZAAM IS DE WEG DIE NAAR HET PARADIJS LEIDT, antwoordde hij met vreemde zachte stem en stak meteen de Amerikaan zijn brede worstelaarshand toe.

— Kom binnen, wij hebben veel te bespreken.

Hij schoof het gordijn, dat de met een dekzeil bedekte hut afscheidde, opzij en vroeg Stone hem voor te gaan. Indien men slank was en maar weinig zuurstof nodig had, was het mogelijk met z'n drieën in de hut plaats te nemen.

Jimmy was verwonderd de jonge vrouw niet te zien die hem zo even vol minachting had staan aankijken toen hij haar vanuit het bootje toeriep. Deze niet al te gastvrije persoon scheen in rook te zijn opgegaan. Daarentegen zag hij in het schemerduister van de hut een vrij jonge mannelijke figuur zitten. Enige seconden later, toen zijn ogen aan het schemerlicht waren gewend, zag hij dat de vreemdeling een prachtige Chinees was van ongeveer dertig jaar met een intelligente, ietwat hoogmoedige uitdrukking...

— Kolonel, zei Wu-Pien, mag ik u Ralph Forbes, of liever gezegd Jimmy Stone, van het Federal Bureau of Investigation, voorstellen. Het is de man waar Jess Kelly u over heeft gesproken. U kunt hem volkomen vertrouwen.

Zich tot Jimmy wendend, voegde de zogenaamde visser er aan toe :

—En dit is kolonel Seng-Ko-Foe. Hij heeft u belangrijk nieuws te vertellen. Deze inlichtingen hebben een direct verband met de missie waarmee u bent belast.

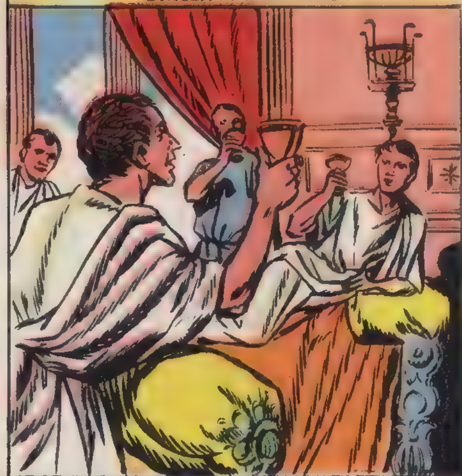
Door Kelly gewaarschuwd, verwachtte Stone een extravagant relaas, maar het verhaal dat de kolonel hem deed, ging al zijn verwachtingen te boven.

(Wordt voortgezet.)

De sampan gleed vlug en geruisloos door de stroom...

DIOGENES

SCENARIO : Y. DUVAL - : L. & F. FUNCKEN.

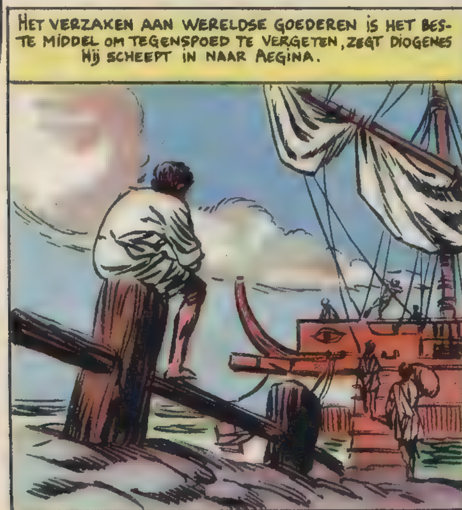

BEN JE SOMS BLIND? ER ZIJN ER HIER HONDERDEN!
NOEM JIJ DIE AAN HUN BEGEERTEN VERSLAAFDE ZWIJNEN MANNEN?

'S NACHTS SLAAPT HIJ OP DE TRAP VAN DE EEN OF ANDERE TEMPEL.

ZWERVER! HEB JE DAN GEEN DAK BOVEN JE HOOFD?
WIE KAN ER EEN WEELDIGER DAK WENSEN DAN DE STERRENHEMEL?

DE ORIGINALITEIT VAN ZIJN BESTAAN EN ZIJN GEVATTE OPMERKINGEN MAKEN HEM AL GAUW TOT EEN LEGENDARISCHE FIGUUR.

MIJN KIND, JE HEBT MIJ ZOJUIST GETOOND DAT IK NOG TE VEEL BEZIT.

ONGELOOFLIJK! HIJ BEZIT SLECHTS EEN NAP, EN NU BREEKT HIJ OOK DIE NOG!
DIE DWAASHEID IS MISSCHIEN DE OPPERSTE WIJSHEID..

HET VERZAKEN AAN WERELDSE GOEDEREN IS HET BESTE MIDDEL OM TEGENSPOED TE VERGETEN, ZEGT DIOGENES. HIJ SCHEEPT IN NAAR AEGINA.

MAAR HET SCHIP WORDT OP ZEE DOOR PIRATEN GEKAAPT.

DE PASSAGIERS WORDEN NAAR KRETA GEBRACHT EN DAAR OP DE SLAVENMARKT TENTOONGESTELD.
JE SCHIJNT JE LOT ZONDER VREES TEGEMOET TE GAAN...
SLECHTS HET LEVEN, KAN MEN MIJ NOG ONTNEMEN, EN DAT GAAT ALLEEN DE GODEN AAN.

VERKOOP MIJ AAN DIE DIKKE MAN DAAR.. HIJ SCHIJNT EEN GOEDE MEESTER NODIG TE HEBBEN.

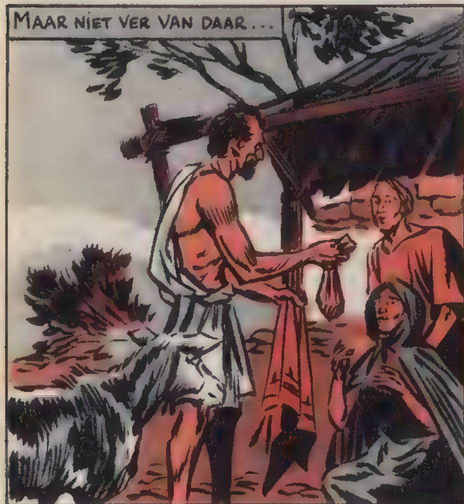
IK ZOEK EEN LERAAR VOOR MIJN KINDEREN...
DIE DAAR IS GELEERD, HIJ KENT ALLE DICHTERS UIT ZIJN HOOFD.

ALS U MIJ LAAT DOEN ZAL IK ER ECHTE MANNEN VAN MAKEN!
2

En enkele weken later...
Bravo, broer! Je hebt je met opzet laten verslaan, nietwaar? Je bent de beste leraar die we ooit hebben gehad!

Ik hoop dat je als slaaf bij ons niet te ongelukkig bent...
Is de leeuw ooit de slaaf van de hand die hem voedt?

Als de drie jongens opgevoed zijn tot mannen geeft Xeniades Diogenes de vrijheid en overlaadt hem met prachtige geschenken.

Maar niet ver van daar...

Dank me niet. Jullie bewijzen me een dienst door me te verlossen van dit gewicht dat me ondraaglijk is!

De filosoof keert naar Athene terug en gaat in een ton wonen.

Kijk eens wat een oude gek!

Waf! Waf! Men zou zeggen een hond in zijn hok!

Weet dan, jongelui, dat het gevaarlijk is de hond die aan zijn been knabbelt op te hitsen!

Diogenes, ik bewonder je. Neem mijn gastvrijheid aan. Kom bij me wonen.

Ik dank je hartelijk voor je aanbod, Cratilus, maar ik houd te veel van mijn onafhankelijkheid. Ik ben fier wanneer men me met een hond vergelijkt. Dat dier is moedig en trouw!

Bij de dood van Philips van Macedonië trekt zijn zoon Alexander met zijn legers naar Griekenland om er de opstand te dempen...
3

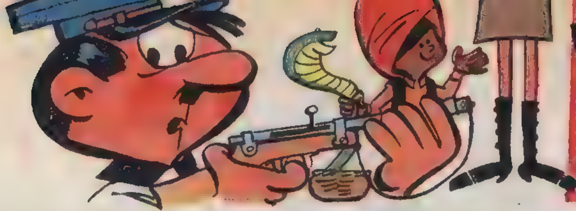

Volgende week : DE GROTE RUGBYMATCH

PECHVOGEL

DIE MAN IS EEN BEDRIE-GER.

HIJ IS EEN VREEMDELING IN JULLIE LAND, EN EEN VAN MIJN EIGEN LANDGENOTEN. HIJ IS EEN BOEF DIE AL LANG DOOR DE POLITIE WORDT GEZOCHT !

DE GROENE TIJGERS BESTAAN NIET MEER!
HO !
HA!

DOET UW MASKERS AF EN WORDT WEER EERLIJKE EN TROUWE ONDERDANEN VAN DE MAHARADJA VAN PATATAH DIE U UW MISDADEN ZAL VERGEVEN.

? ! ? ?

MAAR HET IS MIJN NEEF RAHAT !
NEEF LUKUM! HOE GAAT HET MET JOU?
HIER JIJ, JE BENT ME NOG TIEN ROPIJEN SCHUL-DIG!

PECHVOGEL, YOU IS FANTASTISCH, EXTRAORDI-NARY!
ACH! HET WAS LOR-GNET, HIJ DEED ALLES. . .

EN NU ALLEMAAL NAAR DE MAHARADJA.
BRAVO!
HOERA!

EN DE GROENE TIJGER

Op het ogenblik dat onze vrienden door de Groene Tijgers zouden terechtgesteld worden, komt Rami met zijn slang...

(Wordt voortgezet.)

NIEUWS... NIEUW

NIET VAN Z'N EERSTE LEUGENTJE GEBARSTEN

ZOALS op vele plaatsen, bekloegen zich ook de mensen die te Rockdale, in de Verenigde Staten, in de buurt van een vliegveld wonen, dat hun zenuwen kapot waren van het bestendig overvliegen, landen en opstijgen van vliegtuigen, bij dag en bij nacht. De gemeenteraad kwam in speciale avondzitting bijeen om het netelige probleem te onderzoeken en de zaak bij de federale instanties aanhangig te maken. Een vertegenwoordiger van een vliegtuigmaatschappij was aanwezig om het status-quo te bepleiten. Hij voerde aan dat de klachten overdreven waren. Hij moest, helaas, zijn toespraak driemaal onderbreken omdat niemand hem kon verstaan... door het geraas van de boven het gemeentehuis passerende vliegtuigen. De man was blijkbaar niet van z'n eerste leugentje gebarsten...

DE NIEUWE ROBIN HOOD

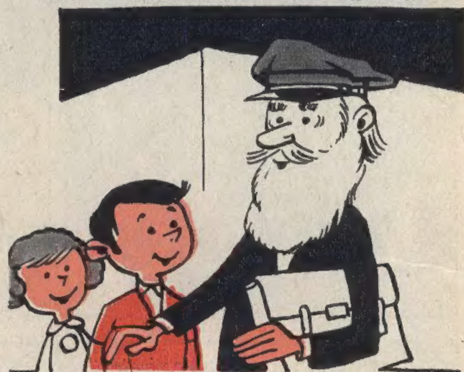
ROBIN HOOD was een legendarische Engelsman die stal van de rijken om de armen te helpen. De politie van Vernon (Amerika) heeft de naam Robin Hood gegeven aan de 34-jarige Joseph Gruber, werkzaam in een warenhuis. In de tijd van drie jaar ontvreemdde hij uit het warenhuis speelgoed ter waarde van ruim 50.000 gulden. Hij behield er niets zelf van, maar deelde het uit aan de kinderen van de arme wijken van Vernon en andere plaatsen. De politie arresteerde Gruber, maar de commissaris zei: « We kunnen het niet over ons hart verkrijgen, bij alle kinderen het speelgoed terug te halen ».

Zwemmende Damherten

ENKELE jaren geleden kocht de Griekse reder Stavros Niarchos een eilandje in de Egeische Zee en bevolkte dit met zeldzame vogels, met reeën, damherten en dies meer. Voor de vogels had de steenrijke Griek blijkbaar geen rekening gehouden met het klimaat en met hun levenswijze, want zij konden op het eiland niet aarden en vlogen weg. Thans ontvluchten een twintigtal damherten al zwemmend het eiland van Niarchos, daar er voor hen geen weiland genoeg was...

De Man met de baard

SEDERT vijf jaar weigerde een inspecteur van de gasmaatschappij van Middlesex (Groot Brittannië) zijn haar, zijn snor of baard te laten knippen. De directie gaf de man zijn pensioen, want zij vreesde dat de gasverbruikers bang zouden worden van de inspecteur. Thans ontvangt de directie een heleboel brieven van verontwaardigde kinderen die schrijven: « Geef ons de man met de baard terug, hij was zo leuk! »

...NIEUWS... NIE UWS...

GEEN PARAPLU

BUTLER, een Brits minister, kon het niet meer aanzien dat de Londense Bobbies stonden te klappertanden van koude in de aanhoudende grijze regen. Hij stelde dan ook voor hen een paraplu te geven om zich te beschermen. De Bobbies werden op de hoogte gebracht van dit plan en moesten zeggen wat zij er over dachten... Zij weigerden een paraplu! Zij zeiden : « Wij doen nog liever een verkoudheid op in de regen, dan domweg over straat te lopen met een grote paraplu boven ons hoofd ! »

HET BEZOEK

TOEN zijn meester in de gevangenis werd gezet was Dick, een prachtige patrijshond, zeer verdrietig en hij weigerde halsstarig te eten. De dierenbescherming van Genua heeft aan de directeur van de gevangenis gevraagd of Dick zijn baasje niet zou mogen zien... en het mocht ! Sedertdien wil de patrijshond opnieuw eten. Met gerust gemoed wacht hij op de terugkeer van zijn meester.

INVASIE

DE inwoners van een bepaalde wijk in Krakau (Polen) leken wel stapelgek geworden. Zij gaven elkaar flinke klappen op straat en maakten een hels lawaai. De oorzaak werd spoedig ontdekt. Ten gevolge van de overstromingen waren miljoenen muggen op de wijk neergestreken en belegerden alle inwoners.

WIE KUIFJE LEEST WEET MEER

OEI, DIE FILOSOFEN !

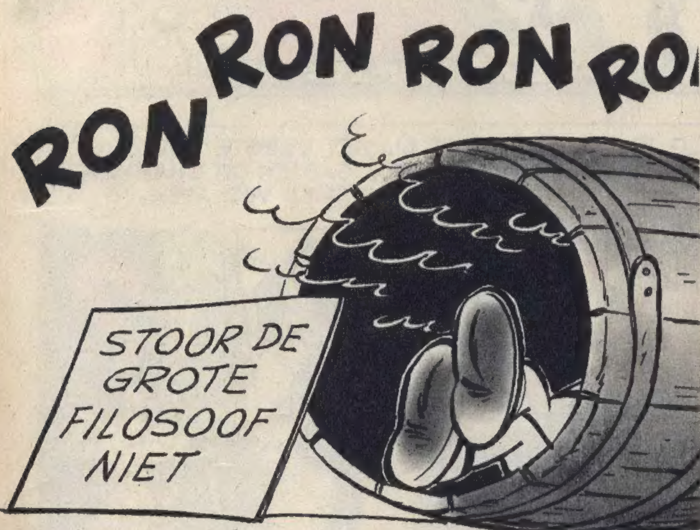
DE filosofie (van het Grieks « filos » dat « vriend » en « sofia » dat « wijsheid » betekent) zoekt een rationele uitleg voor alle grote problemen die verband houden met het heelal en de mens. De filosofie is onderverdeeld in verschillende takken zoals de metafysica, de psychologie, de zedenleer, de logica.

De Logica is de wetenschap die leert « hoe » we moeten denken om tot juiste denkresultaten te komen. Het centraal onderwerp der klassieke Logica is de « sluitrede » of het « syllogisme ». De grondslagen werden door Aristoteles gelegd. Ieder syllogisme bestaat uit twee premissen (onderstelling of gissing) en een conclusie die uit de premis volgt.

Hier is een voorbeeld van een syllogisme of sluitrede : Ieder mens is sterfelijk, Jansens is een mens, dus is Jansens sterfelijk.

Er waren in Griekenland ook de « sofisten ». Zij onderwezen alles wat de burger nodig heeft om succes te hebben. Zij leverden vaak kritiek op godsdienstige, zedelijke en maatschappelijke opvattingen en waren vaak cynisch. Wil je een prettig voorbeeld van een « sofisme » of « drogreden », d.w.z. een redenering die schijnbaar logisch is, maar het in werkelijkheid niet is : Alles wat zeldzaam is kost duur, een paard van 5 stuivers is zeldzaam, dus kost een paard van 5 stuivers duur.

Een ander voorbeeld : Wat ge niet verloren hebt, hebt ge nog. Ge hebt geen horens verloren. Dus hebt ge horens !

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : ƒ 7.— per kwartaal. KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour. Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

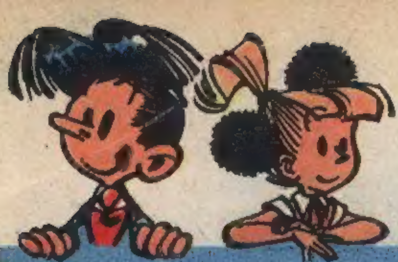
PUBLICITEIT publi art* Tel. 22.56.00 5-10-60

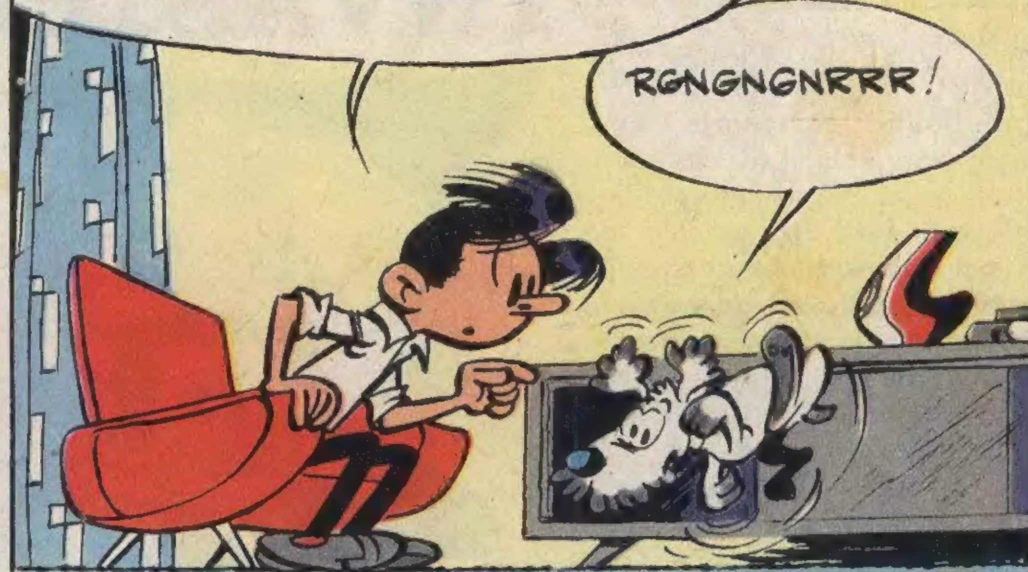

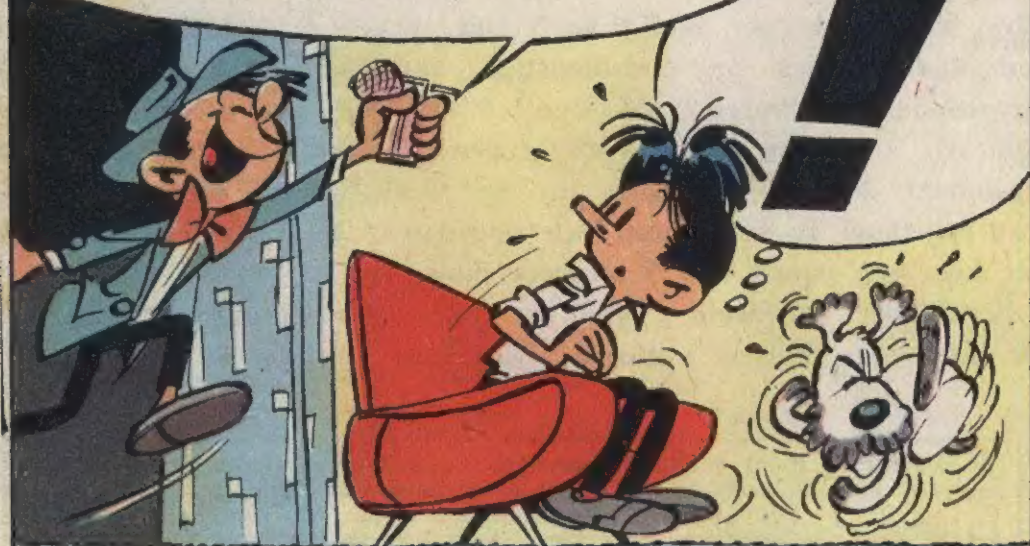
TON en TINNEKE

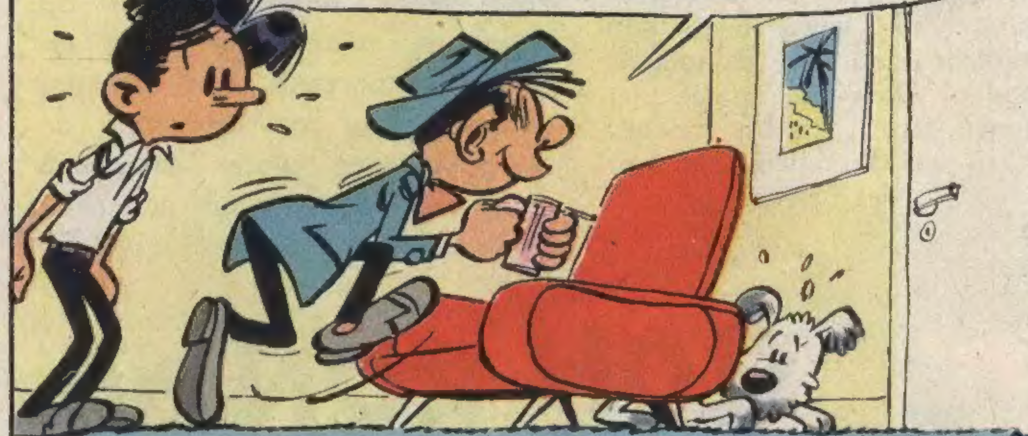

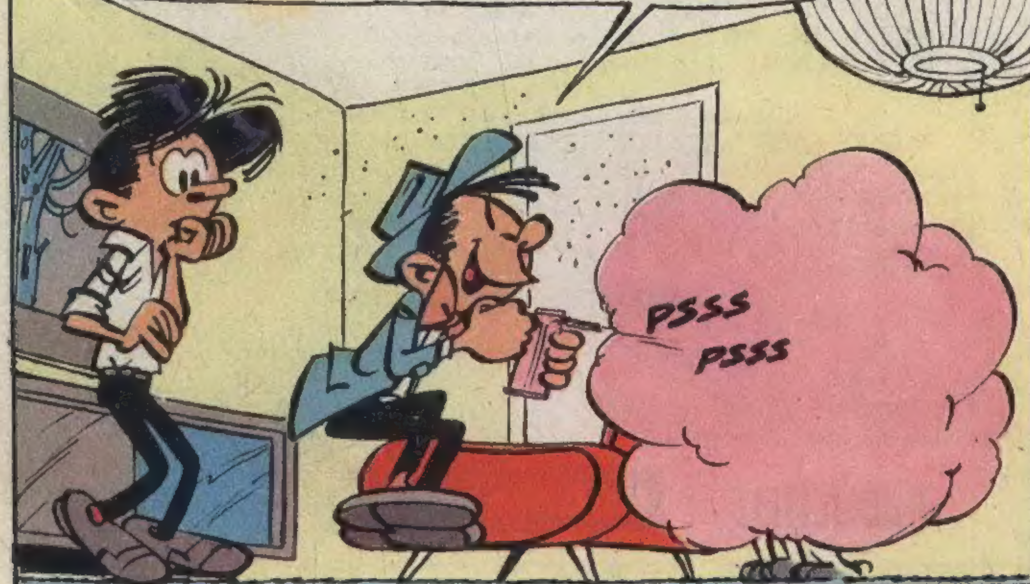
WEG MET DIE VLOOIEN !

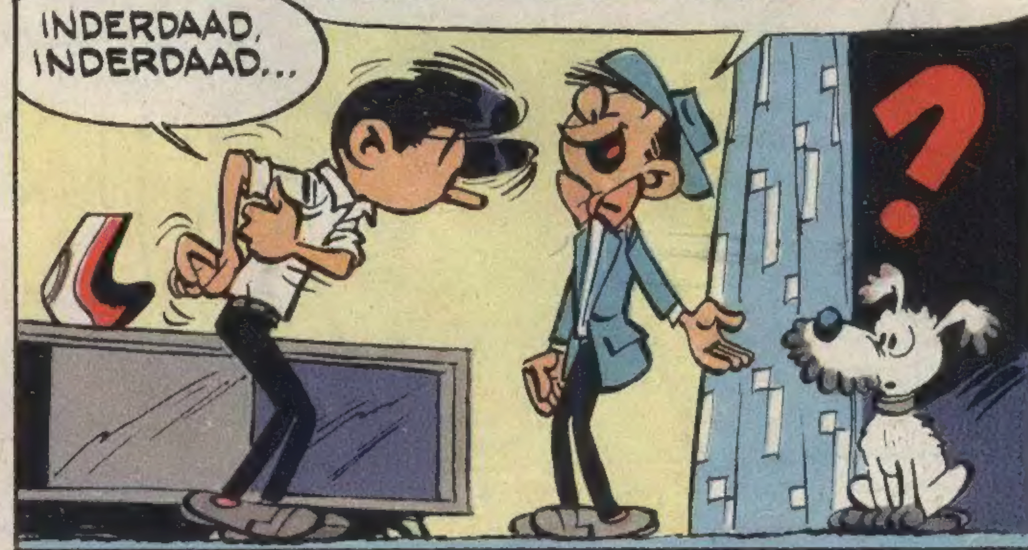

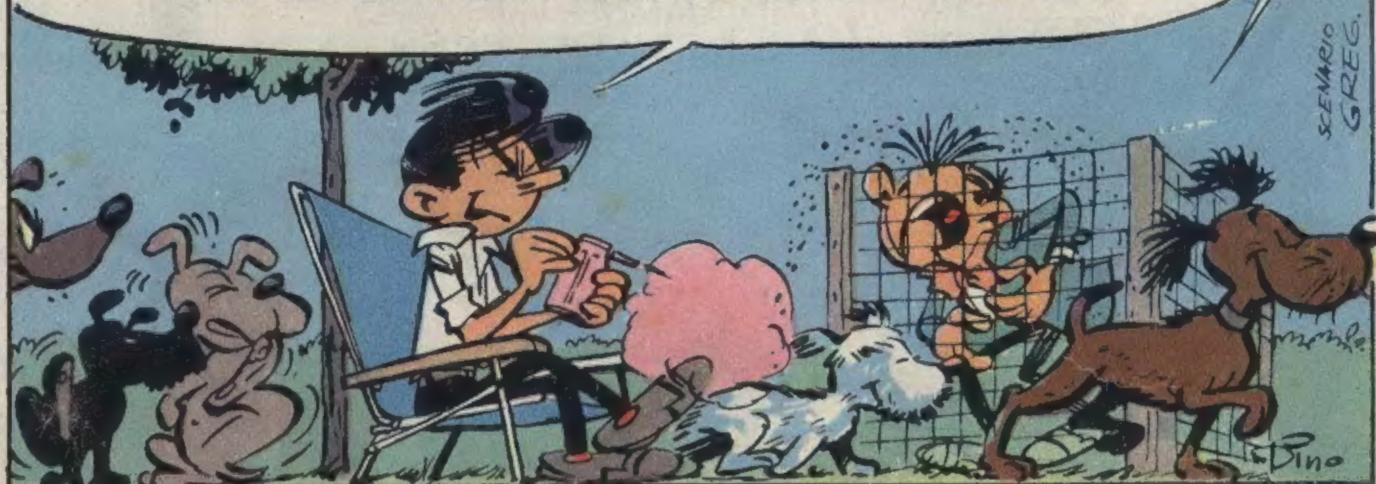

anen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album : 60 AVONTUREN VAN TON EN TINNEKE.